

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס' 4.13

יום שני, ז' בניסן תשע"ד, 7 באפריל 2014

נוכחים:

מר עוזד רביבי	- ראש המועצה
גב' בקי אבנר	- חברת המועצה
גב' נעמה טל	- חברת המועצה
מר דובי שפיר	- חבר מועצה
מר אבי חדידה	- חבר מועצה
מר דורון כהן	- חבר מועצה
מר מיכאל דהן	- חבר מועצה
גב' דבורה מלכי	- חברת המועצה

משתתפים:

שרון הורוביץ	- גזבר המועצה
עקיבא סילבצקי	- יועץ משפטי
יהודה שוויגר	- מנכ"ל המועצה
נילי סינגר	- אחראית פניות ציבור
משה בן אלישע	- מהנדס המועצה
תמיר פוגל	- מבקר המועצה

נושא	החלטה	אושר	נמצא בעמוד
דו"ח ביקורת - 2011-2012 מבקר	המלצות ועדת ביקורת - הנחות בארנונה 2011-2012	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים	עמ' 9
דו"ח ביקורת 2012	המלצות ועדת ביקורת של שנת 2012- מבקר משרד הפנים, למעט העלאה למליאה את אישור ועדת מכרזים	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים	עמ' 11
הלוואה	לקיחת הלוואה - קבלת 3 הצעות מחיר ועל סמך חוות דעת של היועצים לקחת את ההצעה המשתלמת, עד 20 שנה על סך 5,850,000 ₪	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים	עמ' 22
תב"רים	אישור 2 תב"רים - שיפוצים באורות יהודה ובדרך אבות	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים	עמ' 23
ועדת ביטחון	אישור חברי ועדת ביטחון	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים	עמ' 32-33
ועדת שירותים חברתיים	אישור חברי הועדה לשירותים חברתיים	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים	עמ' 34
ועדה לאיכות הסביבה	אישור חברי הועדה לאיכות הסביבה	אושר ע"י כולם. אין מתנגדים ואין נמנעים. נעמה טל לא נמצאת בהצבעה	עמ' 34-35

דו"ח ביקורת

עודד רביבי : ערב טוב לכולם. בישיבה הקודמת ביקשנו להביא את דוח הביקורת לאישור, דובי ביקש לשאול מספר שאלות, שרון לא היה. אז נמצאים איתנו היום גם שרון וגם נסים ושלל תשובות, אז בכבוד, דובי.

שרון הורוביץ : למי שחסר אני יכול לחלק פה. מיכאל, תגיד כמה מילים על הדוח.

עודד רביבי : הוא אמר פעם שעברה. מיכאל אמר ואז דובי רצה לשאול שאלות, אז ניתן לו רגע להיזכר.

דובי שפיר : סעיף 9, התשובה.

שרון הורוביץ : בוא נקרא את המיפוי : בדיקת תיקי הנחות העלתה כי במהלך השנים האחרונות המועצה מיעטה להזמין חקירות כלכליות כנגד נישומים שהגישו בקשות לקבלת הנחה. לביקורת הוסבר כי עד לשנת 2011 המועצה כמעט ולא ערכה חקירות כלכליות לנישומים באמצעות חברה חיצונית. נוכח היקף החקירות המצומצם במהלך התקופה שנבדקה הביקורת המליצה לשקול שימוש תכוף יותר בעניין זה. הגובר ומנהל מחלקת הגבייה, התגובה, עדכנו את חברי הוועדה לגבי השיקולים והמדיניות בנושא הזמנות וחקירות כלכליות. עודד הביא לישיבת מועצה בקדנציה הקודמת פעם ראשונה, לפחות ב-15 שנים האחרונות, למי שיש הנחה, לא משנה אם זה לפי חוק או לפי ועדה, אתם יודעים שלפי חוק זה לפי טבלאות הכנסה מינימליות ויש פה גם רשות לוועדה, וזה דבר שהוא מעבר לשנה אחת. בשנה ראשונה אנחנו לא ישר נכנסים לקישקס של בן אדם וישראל ומאמינים להם וכו', מעבר לשנה אחת. במקרה שנראה לנו כי חקירה היא בעיקר לא נעימה לנבדק, וגם עולה לנו קצת כסף, אבל באמת העיקר, חקירה זה חקירה אמיתית -

--

נעמה טל : היא לא מתבצעת נגד כל אחד, רק כנגד מי - - -

שרון הורוביץ : יש פה כמה משפחות עניות שחברי הוועדה יודעים ומחלקת הרווחה אומרת שאין פה מה לעשות ואנשים מטופלים, אז אנחנו - - -

שרון הורביץ: דבר ראשון, שנה ראשונה לא בודקים אף אחד, בשנה שנייה הוועדה מפעילה שיקול דעת, על מי ללכת לחקירה ועל מי לא ללכת לחקירה. ראשי המועצה הקודמים לא הסכימו לדבר הזה.

עודד רביבי: יש את ההוא שגילינו עם שמונה ספרות בעובר ושוב.

נעמה טל: מדובר בעצם גם על אנשים שמגישים בקשה להנחות גם על פי מבחן כלכלי?

דובי שפיר: רק מבחן הכסף בלבד.

עודד רביבי: כן, כי מי שחולה - - -

נעמה טל: לא, אבל מי שמגיש לוועדת הנחות או לוועדת חריגים או לוועדת ערר, הוא לא קשור?

שרון הורביץ: כן, לא עלה לנו מישהו שחשדנו שהוא זייף דברים של ביטוח לאומי, או שהוא אדם בריא והוא מביא שהוא חולה. זה גם יש לנו רשות לעשות את זה, כל מי שמבקש הנחה חותם, זה גם דבר שבשנתיים האחרונות, טופס ויתור סודיות, יהיה אשר יהיה, בין אם הוא שנה ראשונה ובין אם זה על סעיף רפואי ובין אם זה סעיף אישי. זה ברור, ברגע שביקשת הנחה, תסיר את זה.

דובי שפיר: אוקיי. הסעיף הבא 10. אני מבין שמדובר על נכסים, שאדם מבקש פטור מארנונה לתקופה מסוימת שהוא לא גר בנכס, שיפוצים או דברים כאלה, ובהמלצות הוועדה, בדברים שלך, שרון, כתוב שבימים אלה נערך נוהל בנושא המפרט את תקופת הפטור לצורך בקשת צילומים, תיעוד הבדיקות - - -

עודד רביבי: כשבן אדם אומר 'יש לי נכס ריק, אני לא גר בבית', לא משפץ. גם אם קיבלנו את בקשתו, לא תיעדנו, לא שלחנו מישהו מהמועצה, שיבדוק שבאמת הנכס ריק. אז דבר ראשון קיבלנו את מה שאמר המבקר. אחד הדברים שהכנסנו עכשיו, שכל בקשה לנכס ריק עקב שיפוצים עוברת את מחלקת ההנדסה. את אומרת מי שעושה שיפוץ וזה שיפוץ שהוא לא החליף ריצוף, זה שיפוץ שצריך להגיע למחלקת הנדסה מבחינת רישוי, עד לפני תקופה מסוימת נתנו לו, הוא רוצה, משפץ. היום זה עובר את כל מחלקת הנדסה לראות שהוא עושה את זה ברשות והוא לא עברין בנייה, גדול או קטן, אבל כל עבירת בנייה היא עבירת בנייה. אם יש עבירת בנייה, גם אם אנחנו בינתיים לא אוכפים לגביו, לא יכול ליהנות מפטור וכל דבר כזה עובר למחלקת הנדסה והם חותמים בכל מקרה.

נעמה טל: נוהל עתידי?

- עודד רביבי :** נוהל שקיים היום כבר. אגב רק נזכיר, הדבר הזה הוא 2011, נכון? כל שנת '13 וחלק גדול מ-12' כבר הדברים שונו.
- נסים :** לגבי החוק עצמו, רק שנבין, החוק אומר שהמועצה רשאית, היא לא חייבת, לתת את הפטור, כל בקשה לגופו של עניין אנחנו בודקים. חלק מהמסקנות היום כבר באתר האינטרנט של המועצה ובמחלקת הגבייה מופיעה טופסולוגיה, בן אדם יכול למלא טופס 'פטור לנכס ריק', כתוב לו מה הוא צריך להביא, זה מופיע, זה מיושם וזה עובד.
- נעמה טל :** תוך כמה זמן הוא מקבל? זה לא מיד.
- נסים :** לא, לא מייד. אנחנו בודקים, יש לנו את הבדיקות שלנו. הרי קודם כל הוא חייב ליידע אותנו ברגע שהנכס מתחיל להיות ריק. הוא חייב לשלוח לנו תמונות. הוא שולח תמונות, אנחנו בודקים, מסתכלים, ואז אנחנו הולכים פיזית לבית לוודא שאכן הבית ריק. ההגדרה בחוק היא ריק מכל חפץ. בעיקרון מספיק שיש שם ארונות מטבח או ארונות קיר, סליחה, הוא לא יהיה זכאי להנחה. לכן פה מאוד מקפידים. לא בהכרח אנחנו גם נותנים את המקסימום, הכול בהתאם לדרישה, לבקשה ולבדיקה בשטח.
- נעמה טל :** אני הגשתי בקשה ואף אחד לא ביקש ממני כלום.
- נסים :** מתי זה היה?
- נעמה טל :** ב-1 בינואר '14.
- נסים :** לא, הטפסים עלו לאתר בפברואר, עדיין לא קיבלת תשובה. את תקבלי עכשיו מכתב מאיתנו על המצאת מסמכים נוספים.
- נעמה טל :** הבית כבר התמלא.
- נסים :** את לא קיבלת עדיין את ההנחה.
- נעמה טל :** לא, אני אומרת - - -
- נסים :** אני אסביר, הביקורת היתה - - -
- עודד רביבי :** מה שנעמה אומרת, שעד שאתה תתעורר היא כבר תגמור את השיפוף.
- נסים :** בסדר, מתי ישה הוועדה? ישה לפני כחודש בערך - - -
- שרון הורוביץ :** לא, לא הוועדה, היא ביקשה נכס ריק.
- נעמה טל :** ספציפית.
- נסים :** לא, כשישבנו ויישמנו את ההחלטות בוועדת הביקורת בנושא הזה.

נעמה טל : אני שואלת מה לגבי עכשיו, תשלח לאדם, למשל אליי לצורך העניין, תשלח לי, יתני לי תמונות' - - -

שרון הורוביץ : אני צריך לדעת שעשית את זה בחוק, שעשית את השיפוצים בדין.

נעמה טל : בסדר, השאלה שלי היא לא לגבי - - -

דובי שפיר : רוב השיפוץ מצריך - - -

נעמה טל : רוב השיפוץ גם מצריך מעבר, לא הייתי צריכה אישור. אבל אני אומרת, אם עכשיו הבן אדם יודע שהוא מגיש בקשה והוא צריך לעשות את כל הדברים האלה, אז הוא מצלם, שולח לך את כל הטפסים, אבל ממתי תחולת העניין הזה?

נסים : מיום שאת ביקשת. אם עכשיו נניח בן אדם - - -

נעמה טל : לא ממתי תחולת - - - אני לצורך העניין ביקשתי מינואר, אף אחד לא ביקש ממני כלום, היום באפריל אני כבר גרה בבית חודש, אז - - -

נסים : אז אני מסביר שהנוהל הזה של להכניס לאתר האינטרנט ולבקש תמונות, התחלנו אותו רק אחרי הביקורת בוועדת ביקורת. בעצם המבקר מסר לנו את החומר רק בסוף שנת 2013 - - -

נעמה טל : ועד שהתחלתם זה פברואר 14'. זאת אומרת שכל הבקשות שהוגשו קודם יידונו בכלים אחרים, בכלים הקודמים.

נסים : ממש. לא נפגע במקרים של אלה - - -

נעמה טל : אני לא שואלת על עצמי, זה כולה חודשיים,

שרון הורוביץ : עכשיו במקביל אתם יודעים שאנחנו עומדים לפני קליטת עובד בפיקוח בנייה, יש חוסר כוח אדם גדול במחלקה לזה. נמצאים, אני מבין מיהודה, בישורת האחרונה של קליטת עובד, לפחות של ניסיון, אחרי שפרסמנו וזה. ודאי שאפשר יהיה יותר לשלוח אותו על כל - - - לא כל רשות, בירושלים כשאתה מגיש, אף אחד לא בא לראות לך את הבית, עדיין מאמינים לך.

אבי חדידה : אני למשל יש לי נכס באשדוד והם באים פעמיים - - -

שרון הורוביץ : לפני השיפוץ?

אבי חדידה : לא, כשאתה מבקש את הבקשה וכשאתה למשל רוצה להכניס דברים לבית, אז שבוע לפני כן, לפני שאתה מכניס גרגר לבית, צריך לתאם עם הפקח שיבוא ויבדוק.

דבורה מלכי : אפשר אולי גם לבדוק מונה מים, שזה יותר פשוט מאשר לשלוח פקח.

- נסים :** זה כבר כתוב, זה מה שעושים.
- דובי שפלר :** - - - מה שאני מבקש, לפחות ממה שאני קורא פה עולה שאת הצילום צריך לתת במקרה הזה, המשפץ צריך לתת, אז שיהיה ברור שאת הצילום תעשו אתם.
- נסים :** - - - הרי מהרגע שהוא מבקש - - -
- דובי שפלר :** המצלם יכול לצלם מתי שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה, בזווית שהוא רוצה - - -
- נסים :** אז אני אבדוק, זו בעיה שלי, אני אצא לשטח לראות מה שהוא צילם.
- עודד רביבי :** רבותיי, זאת כבר הערה שנייה של דובי הערב, שהפיקוח של המועצה לא עובד, פעם אחת בשכונת הדגן ועכשיו גם בנושא השיפוצים. אתם יודעים בדיוק מה עמדתי לגבי הנוכחות של אנשים בשטח ואם הדברים שלו הם נכונים אז זה חמור. אנשים צריכים לצאת החוצה ולראות.
- דובי שפלר :** אין לי דוגמה ביד במקרה הזה. אני מדבר כללית, לא לבנות על הצילום של - - -
- נסים :** בכל מקרה בנוהל החדש הזה, בצילום הזה, אנחנו בוודאות נצא לשטח לאמת את מה שיש בצילום.
- עודד רביבי :** נסים, לא יכול להיות שתושבת מתחילה שיפוצים ב-1 בינואר, אנחנו עכשיו באמצע אפריל ועוד לא היינו אצלה בנכס. לא יכול להיות. כן שלחה תמונה, לא שלחה תמונה, זה ממש לא מעניין אותי, צריך להגיע לשטח, אתה שומע שבאשדוד מגיעים לשטח באופן מיידי. אנחנו לא אשדוד, אבל מישו מגיש בקשה כזאת, צריך באותו שבוע לראות שיוצאים לשטח.
- שרון הורוביץ :** ואין הרבה בקשות בסך הכול.
- נעמה טל :** אגב, זה לא קשור לגבייה, אבל זה קשור למחלקת ביטחון, היו אצלי פועלים חודשיים ימים, מעולם לא בא אף אחד לבדוק שום דבר.
- עודד רביבי :** כי הביטחון עובד אחרת.
- נעמה טל :** בסדר.
- עודד רביבי :** איך הם נכנסו ליישוב?
- נעמה טל :** אני הכנסתי. או עם שומר או לבד. דרך עבדאללה אברהים, הכול נכנס כמו שצריך.
- עודד רביבי :** בסדר, הכול מתואם, אז אני יודע בדיוק מי העובדים ומי המלווה שלהם והסייר של מחלקת ביטחון אמור לעבור בין אתרי הבנייה כדי לבדוק שיש שם את הפועלים עם השומר.

- נעמה טל :** להערכתי בכל מהלך החודשיים לא נבדקנו ולו פעם אחת.
- עודד רביבי :** את היית כל הזמן בבית?
- נעמה טל :** או אני או הבן זוג שלי או שומר.
- עודד רביבי :** נבדוק את זה, כי זה מאוד חריג.
- נעמה טל :** בסדר, יכול להיות.
- דובי שפיר :** השאלה האחרונה שלי זה לגבי סעיף 11. זה סעיף, אני מבין, מאוד רגיש. אני רק רוצה להבין מה קורה פה בסוף, האם בינואר '14 אתה מקבל מהמועצה הדתית את נתוני הפטירה באפרת ואתה הולך עכשיו, בשנת 2013, ובודק ומבטל לאנשים הנחות רטרואקטיבית?
- נסים :** לא, ממש לא. מעבר לבדיקות שלנו הרגילות השוטפות שאנחנו יודעים שהאנשים האלה נפטרו ואנחנו עוצרים את ההנחה, בשלב מסוים, לא עוצרים באמצע תלוש אלא מסיימים לתקופה של אותו תלוש, אנחנו עוצרים את ההנחה על פי חוק ובוזה אנחנו מסיימים את התהליך. אומר המבקר 'לא, תעשו בדיקה נוספת, תוציאו רשימה של נפטרים ותראו אם לא פספסתם מישהו'. ברוך ה' עד היום לא קרה מצב שמישהו נפטר ופספסנו והמשכנו לתת לו את ההנחה. אין מצב כזה. אבל המבקר רצה בדיקה נוספת.
- עודד רביבי :** אבל למה המבקר מוטרד רק מנפטרים?
- נעמה טל :** ממי הוא צריך להיות מוטרד עוד?
- עודד רביבי :** רק מנפטרים שזכאים להנחות. מה קורה עם נפטר שלא זכאי להנחות?
- נסים :** הדוח הזה בדק את נושא ההנחות. אתה צריך לקבל דוח מסודר ממרשם האוכלוסין ולבטל את ההנחות של נפטרים שקיבלו הנחה. כך עושים לאדם רגיל אין הנחה. הוא ממשיך לשלם, אז ברגע שהוא נפטר - - -
- עודד רביבי :** אז הוא גם ממשיך לשלם... לפחות המועצה לא נותנת לו הנחה.
- מיכאל דהן :** הבן זוג שלו ממשיך לשלם, אם יש.
- עודד רביבי :** אם יש.
- מיכאל דהן :** אם יש לו בן זוג. אם אין לו, אז אין מי שישלם.
- עודד רביבי :** לכן אני שואל, אם הוא מוטרד רק מהנחות, הרי הוא צריך להיות מוטרד בכלל ממי שנפטר. בסדר, קיבלתי תשובה.
- דובי שפיר :** עד כאן השאלות.

נסים: יש פה דוח שאתה עשית, אתה רוצה בקצרה? שלחנו את הדוח למשרד הפנים, כשהוא היה יושב ראש.

עודד רביבי: אז קודם כל בואו נצביע על הדוח הזה, שאנחנו מאשרים אותו, כי בפעם שעברה לא הצבענו עליו.

נסים: אני לא יודע אם צריך להצביע. עקיבא, צריך להצביע? או מספיק רק - - -

עקיבא: רק להעלות את זה על השולחן.

עודד רביבי: בסדר, קיימנו על זה דיון ואנחנו עוברים לדוח הבא.

עקיבא סילבצקי: אז אותי אתם לא צריכים, נכון?

עודד רביבי: צריכים אותך, אתה עדיין לא משוחרר.

תמיר פוגל: יש פה המלצות של ועדת הביקורת. בעצם המליאה אמורה לאשר את המלצות ועדת הביקורת.

עקיבא סילבצקי: אם רוצים לאמץ אותן. אם אתה רוצה לאמץ אותם לפעולה בצורה אופרטיבית.

תמיר פוגל: החוק מבקש מהמליאה לדון בהמלצות ועדת הביקורת ולקבל החלטה. לכן אני לא מקבל את מה שאומר היועץ המשפטי.

עקיבא סילבצקי: - - - אופרטיביים שמעלים לדיון, אז נכון. שם הוא יקבל או לא יקבל.

עודד רביבי: אז אני מבקש לאשר את ההמלצות של ועדת הביקורת, כמו שמופיעות בדוח, בהסתייגויות שהעלה דובי. מי בעד?

דבורה מלכי: והן בעצם מחייבות מעכשיו את - - - ?

עודד רביבי: כן. מי בעד? מי מתנגד? אף אחד לא מתנגד. תודה רבה למבקר.

הצבעה

בעד אישור המלצות ועדת ביקורת.

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, נעמה, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

עודד רביבי: כן. הדוח הבא.

שרון הורוביץ: הדוח הבא, הדוח לגבי שנת 2012, שנערך לא על ידי מבקר הפנים, על ידי מבקר חיצוני, שזה מבקר רואה חשבון מטעם משרד הפנים.

דובי שפיר: אין לי קול לדבר, אני מזמין את גזבר המועצה.

שרון הורוביץ: הדוח היה סך הכול דוח טוב וזיכה את המועצה בקבלת פרס על ניהול תקין של המועצה. עודד קיבל פרס בשם המועצה, בלי כסף, רק תעודה השנה, משר הפנים. דבר אחד שאנחנו כן אימצנו, זאת אומרת הרבה דברים שיש פה לגבי חוזים

שנחתמו על ידי היועץ המשפטי, צורפה חוות דעת, הדבר תוקן, כל חוזה, או שהוא נערך על ידי היועץ המשפטי, ואם הוא לא נערך על ידי היועץ המשפטי אנחנו שומרים התייחסות שלו לגבי הדבר הזה. לא קיים במועצה עובד סטטוטורי למעמד האישה. אני באמת עובר על מדגם. הדבר הזה תוקן.

חוזה העסקה של שניים מהעובדים, שנבדקו, לא תוקנו בהתאם לאישור שר הפנים באשר לגובה שכרם ביחס לשכר המנכ"ל. עובד נוסף מונה למנכ"ל ללא חתימה על חוזה אישי חדש. הכול תוקן. שימו לב, כל שכר, נבדק, 'לא תוקנו בהתאם לאישור משרד הפנים', אנחנו מקפידים הקפדה יתרה שכל עובד פה מאושר על ידי משרד הפנים. רק הכוונה, היה פה נגיד עובד ששכרו היה 40% משכר המנכ"ל והעלינו אותו ל-45%, לא העלינו לפני שהלכנו למשרד הפנים ומשרד הפנים הוציאו לנו את הנשמה ואישרנו. הם טענו שאנחנו, זה לא קשור למליאת המועצה, מורשי חתימת המועצה, צריכים לתקן את החוזה שלו, רק את אחוז ההעסקה שלו. הדבר הזה גם תוקן.

אין פה עוד דברים. דובי, יש נקודות שמעניינות אותך בתוך הדבר הזה?

דובי שפיר: רק תשומת לב לסעיף ב-4, לפי הערת המבקר אנחנו אמורים לאשר במליאה את המלצות ועדת מכרזים, שלמיטב זיכרוני אנחנו לא עושים בדרך כלל.

עודד רביבי: לא עשינו מכולם. כך הוא טען, אז היועץ המשפטי אמר שלא צריך, אז לא עשינו את זה.

עקיבא סילבצקי: אז זה טעות. המליאה לא אמורה לאשר המלצות של ועדת מכרזים. ליושב ראש המועצה סמכות חוקית להחליט שהוא לא מקבל את ההמלצה של ועדת המכרזים ואז הוא צריך לקבל, בשביל להחליט נניח החלטה אחרת, הוא צריך אישור מליאה בשביל זה. אבל במצב שוטף לא צריך לבקש אישור מליאה. זו טעות.

דובי שפיר: אין לי את הכלים להחליט מי צודק.

עודד רביבי: טוב, יש פה המלצות אופרטיביות?

שרון הורוביץ: כן.

עודד רביבי: מי בעד לקבל את ההמלצות האופרטיביות?

עקיבא סילבצקי: ההמלצה הזאת לעלות למליאה, לא לקבל אותה.

עודד רביבי: למעט ההמלצה להעלות למליאה את אישור ועדת המכרזים. על פי חוות הדעת של היועץ המשפטי של המועצה, אני מוסמך לאשר ואם לא ואני מבקש לדחות, אז אני צריך להביא את זה למליאה. אז למעט ההמלצה הזאת, מי בעד לקבל את ההמלצות של דוח ועדת הביקורת? מי מתנגד? אף אחד, כולם בעד.

הצבעה

בעד קבלת המלצות דוח ועדת הביקורת

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, נעמה, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

עודד רביבי: בתקציב שאישרנו הגענו למצב שהתקציב מאוזן, הכנסות אל מול הוצאות, גם כי כך חובה עלינו לעשות, גם כי כך אנחנו מתנהגים באחריות מלאה וגם כי זה הדבר הכי נכון לעשות. יש מספר פרויקטים שלא נכנסו לתכנית העבודה, של פרויקטים שבגינם גם אגמנו משאבים בחלקם וגם חלקם הם צורך של המציאות. בכוונה לא הכנסנו אותם בתכנית העבודה, בכוונה אמרנו, כשאישרנו את התקציב, שיהיה שלב שני שאנחנו נעשה אחרי שנאשר את זה. הם מופיעים בתכנית העבודה כסעיפים שהם מותנים, כלומר שהם יקרו רק במידה שיהיה תקציב. הסעיפים שבגינם אנחנו רוצים לקחת הלוואה, כאשר סכום הלוואה הינו 5,850,000 ₪, שזה סכום ששרון עשה לגביו תחשיב שמבחינת ההחזרים אנחנו יכולים לעמוד בו, מבחינת התזרים זה סכום שעדיין מאפשר לנו לקחת הלוואות למקרה שפתאום תהיה איזה שהיא צרה שנצטרך לקחת משהו SOS ובעצם מאפשרים לנו להתקדם עם מספר פרויקטים שהם מפורטים לכם בטבלה שמבחינתנו הם כרגע בראש סדרי העדיפויות.

עודד רביבי: משרד הפנים עושה כל הזמן בקרה תקציבית של הרשויות. כשהוא עושה בקרה תקציבית הוא רואה מה מצב ההכנסות שלך, מה מצב ההוצאות שלך ומה עומס המלוות שלך.

נעמה טל: המלווה אמור להיות מאושר על ידי משרד הפנים?

דבורה מלכי: זאת השאלה שלי.

עודד רביבי: כן, הלוואה אמורה להיות מאושרת על ידי משרד הפנים. אנחנו לא יכולים לקחת הלוואה ללא אישור מנכ"ל משרד הפנים, אבל היא קודם כל חייבת להיות באישור של מליאת המועצה. האישור הזה של משרד הפנים הוא תתרי דסתרי

במידה מסוימת, כי אני לא יודע בדיוק מה ההליך שבו משרד הפנים בודק את זה, אבל אנחנו לפחות נתקלנו בהלוואה שהמועצה לקחה בעבר לצורך בניית מכון לטיהור שפכים, כאשר לקחו את ההלוואה היו צריכים להציג למשרד הפנים צפי מאיפה מחזירים את ההלוואה. הצפי להחזרת ההלוואה היה מבנייה עתידית שהייתה אמורה לקרות כל שנה בקצב של 100 יחידות דיור. בפועל לא נבנתה אף שנה יותר מאשר אפס דירות וכל ההלוואה הוחזרה מהתקציב השוטף של המועצה. אז מה היה שווה האישור של משרד הפנים? לא היה שווה הרבה. כשבאנו למשרד האוצר להתלונן על כך הוא אמר, 'טוב, אבל אתם בסופו של דבר אלה שחתומים על ההלוואה והבעיה היא שלכם. אתם רוצים? אני מוכן לתת לכם הלוואת גישור בתנאי ריבית יותר גרועים, כך שיעלה לכם עוד יותר כסף, אבל לפחות זה יהיה על יותר שנים'. לכן אני אומר, מבחינה פרוצדוראלית משרד הפנים מאשר את זה, אבל בסופו של דבר את הבקרה התקציבית אנחנו עושים פה בתוך החדר של שרון, כדי לבדוק שאנחנו לא חורגים ולא משתולים.

עוזד רביבי: אז אני אסביר לך אחר כך.

דובר: קיבלנו ברוך גדול עכשיו, הורידו לנו בגלל שעלינו סוציו אקונומי. עכשיו כל חודש נצטרך לשלם את ההלוואה הזאת?

נעמה טל: כן.

דובר: 20%-30% מההחזר.

נעמה טל: בסדר, אני לא מבינה את הרציונל, אנחנו יכולים לקחת הלוואה מאוד גדולה ו -

--

דבורה מלכי: לא, לכן זה הם שצריכים לאשר את זה, אז הם רואים שממש את חייבת לקחת אותה וממש צריכה להחזיר אותה, אז הם ינסו טיפה לעזור.

עוזד רביבי: אני אסביר לך את זה אחר כך.

הסעיפים שבגינם אנחנו צריכים לקחת את ההלוואה על 5 - - -

דובי שפיר: - - - למה צריך להיות

עוזד רביבי: דקה, אני אתייחס לכל הסעיפים. מרכז יפית, בעצם גייסנו תרומה לשיפוץ המבנה. אנחנו שמחים לבשר שהצ'ק האחרון של התרומה הגיע השבוע, אחרי שהבנים של התורם הגישו בקשה לבית משפט בטענה של אי שפיות, בטענה שהתורם תרם שלא בידיעתו, מבלי שהוא שפוי. הם הגיעו לבית משפט עם חוות

דעת פסיכיאטריות של שני הצדדים והשופט הוציא החלטה לבנק שמחייבת להעביר את התרומה למועצה המקומית אפרת. קיבלנו את כל הסכום וברוך ה' השלמנו שם את תהליך הבנייה של התרומה ובה בעצם יישרנו קו מבחינת המבנה.

אחרי שהשלמנו את המבנה התעורר צורך בהוספת מקומות חניה בגלל הפופולאריות של מרכז יפית ויש שטח שאנחנו כבר אישרנו אותו, אבל צריך להסדיר אותו מבחינת חניה, כרגע זה רק שפוכת שהיא מהודקת, צריך לבנות שם קיר תמך ולגרום למצב שהשפוכת הזאת לא תידרדר ושיהיה שם מקום חניה ליותר נשים שבאות להתעמל וההערכה של הפרויקט הזה הוא 250,000 שקל.

אורות עציון בנים זה בית הספר היסודי היחיד באפרת שהוא לא צמוד למבנה של אולם ספורט ובעצם אנחנו רוצים לבנות לו אולם ספורט. עשה חיל צמוד למתנ"ס בגפן, אורות עציון בנות צמוד לאולם הספורט החלקי שנבנה בזית, זה אולם ספורט שהוא לא בגודל תקני, התפשרו שם בגלל התנגדויות של שכנים, אבל יש להם איזה שהוא אולם שהוא יותר גדול מאשר המסדרון של בית הספר ואורות עציון בנים הוא בעצם בית הספר היחיד ללא אולם ספורט. אורות עציון בנים, מי שמכיר טיפה את המגרש, יודע שאין אפשרות כל כך לבנות במגרש של בית הספר אולם ספורט, לכן הרעיון שעלה זה לבנות מגרש ספורט במקום של מגרש הכדורסל ולבנות אותו בצורה כזאת שהגג שלו יהפוך להיות חצר חיצונית, ובעצם בבניית האולם אנחנו מכפילים את שטח החצר של בית הספר, כי בהפסקות יהיו ילדים שיוכלו לשחק בתוך אולם הספורט ובאותו זמן יהיו יכולים ילדים לשחק על גג האולם. הרעיון הזה עולה הרבה מאוד כסף, כי בסופו של דבר מדובר על בנייה של גג קשיח עם הגבהה של גדרות ואי אפשר להתפשר בגג אלומיניום מקומר, כמו, אני לא יודע אם ראיתם, שבנו בחורב או בנו בפלך, שפחות או יותר במהלך חופש אחד הרימו אולם ספורט, כי פחות או יותר הביאו ארבעה קירות, גג, וממש בארבעה שבועות הרימו את כל אולם הספורט.

בשביל לבנות את אולם הספורט הזה אגמנו משאבים ממפעל הפיס, מהטוטו, ממשד השיכון. סך הכול, אם אני זוכר נכון, ההערכה היא שהפרויקט הוא סדר גודל של כמעט 10 מיליון שקלים. הצלחנו לאגם 7 מיליון שקלים ממקורות חוץ, אנחנו צריכים עוד 3 מיליון שקלים כדי לצאת עם הפרויקט הזה לדרך. השאיפה

היא לעשות את העבודות הרעשניות והמפריעות במהלך הקיץ, ואז במהלך השנה, בחורף, להשלים את האולם ולקראת הקיץ בשנה הבאה להביא למצב כבר שיש להם גם אולם וגם חצר עליונה.

נעמה טל: זאת אומרת שבשנה הבאה לא יהיה להם לא זה ולא זה.

עודד רביבי: במהלך השנה יהיה לא זה ולא זה.

דבורה מלכי: ייקח שנה לבנות את זה? זאת ההערכה.

עודד רביבי: אני מקווה שפחות אבל יודע נפש בהמתו. עוד פעם, היינו יכולים לבנות אולם ספורט כמו שבנו בחורב, במהלך החופש הגדול. הביאו ארבעה קירות, גג מפח מקומר, שבוע קיר אחד, שבוע קיר שני, שבוע קיר שלישי, קיר רביעי, גג שבוע חמישי ובזה נגמר הסיפור.

מיכאל דהן: השאלה איך פותרים את הבעיה של לתת לילדים האלה מקום להשתולל ולפרוק -

--

עודד רביבי: אז העבודות מתוכננות בתיאום עם הנהלת בית הספר. באורות עציון בניס אנחנו בחילופי מנהלים, המנהל הנוכחי יוצא לשנת שבתון, יש רעיון לפתוח להם את חצרות הגנים שנמצאים בשכנות אליהם. בסך הכול בית הספר יודע לקראת מה הוא הולך, זה לא שאנחנו עובדים מאחורי גבו. מתי שהוא צריך לעשות את זה, זה מחיר שצריך לשלם אותו באיזה שהוא שלב. הפרוגרמה של משרד החינוך לא בונה בתי ספר עם אולמות ספורט ולכן בעצם זה שאנחנו מצליחים מאיגום משאבים שלנו להגיע למצב שאנחנו נותנים את זה, זה במידה מסוימת לוקסוס. זה לא דבר שקיים היום בכל בית ספר במדינת ישראל. זה חלק מהתהליך שבית הספר צריך לעבור כדי ליהנות מהסיפור הזה.

מיכאל דהן: קודם כל יישר כוח על הרעיון של המבנה, ליצור גם שטח משחקים וגם אולם, כי זה באמת מכפיל וזה מאוד חשוב, אני רק אומר שצריך לתת את הדעת באמת איך לעזור לילדים לפרוק ו - - -

עודד רביבי: ברור. הסעיף השלישי זה תכנית אב לנגישות. לא יודע כמה מכם מקשיבים לרדיו בימים אלה, אבל עבר חוק הנגישות שהוחל על כל הרשויות המקומיות במדינת ישראל, כל מבני הציבור. גם על עסקים. במסגרת הביקורת שאנחנו עוברים כדי לקבל את הפרס על ניהול תקין אנחנו מחויבים בשנת 2014 לבצע את תכנית האב לנגישות. זה השלב הראשון, שהוא הזול והקל יחסית. השלב השני יהיה לבצע את

זה. מדובר בעלויות מטורפות. כל מבנה זה מאות אלפי שקלים. כשאני נבחרתי ורצינו לעשות פה מעלית, לפני שהיינו חייבים, רק לבניין הזה, דובר על מאות אלפי שקלים. בסוף הפתרון שמצאנו להנגשה זה היה קנייה של חצי הקומה הנוספת ופתיחת רמפה למקום שהוא גבוה בחצי קומה אל מול מה שהיה בהתחלה פה. תחשבו על כל המבנים הקיימים, להפוך אותם מונגשים.

נעמה טל: מבני הציבור הם באחריותנו.

דבורה מלכי: בתי ספר נגיד?

עודד רביבי: בתי ספר לא. היום משרד החינוך בונה בתי ספר עם פיר למעלית, וכאשר מתעורר הצורך הוא מתקין את המעלית. כלומר אם בכל בית הספר אין ילד שצריך מעלית הוא לא יתקין את המעלית. ברגע שמתעורר צורך אז הוא מתקין את המעלית.

דבורה מלכי: ילד עם גבס זה צורך?

עודד רביבי: לא. אבל המבנה של המתנ"ס זה סיפור מההפטרה. אלה מבנים שבכלל לא תוכננו בראייה שאפשר יהיה להפוך אותם לנגישים. זה לא שיש איזה שהוא חדר מדרגות שאתה אומר שיש שם פיר טבעי שאני יכולה להתקין בו מעלית. חלק מההנגשה שעשינו במבנה של המתנ"ס זה היה שירותי נכים. עשינו רמפות לכל קומה. כלומר היום המתנ"ס מונגש, כל קומה מונגשת, אבל המעבר מקומה לקומה לא מונגש. בכל קומה עשינו שירותי נכים.

אבי חדידה: ההנגשה היא רק לנכה עם כיסא גלגלים, או גם עיוורים, חירשים וכו'?

עודד רביבי: כל דבר ברמה אחרת. בסופו של דבר יש דברים שאנחנו יודעים לעשות לבד, אני יודע לבד מה אני צריך בשביל לעשות הנגשה לכיסא גלגלים. אתה שואל אותי על לקויות אחרות, אני לא תמיד יודע, המהנדס לא תמיד יודע.

אבי חדידה: לא, מה החוק אומר?

עודד רביבי: החוק מדבר על כל המוגבלויות, ולכן אנחנו נדרשים להיכנס לתכנית אב. עלות תכנית האב הזאת 100,000 שקלים וזה, כמו שאמרתי, מבחינתנו, דבר שהוא חובה.

נעמה טל: הכול צריך להיות מונגש? נניח לדוגמה מבנה המתנ"ס, אם להנגיש את הקומה

האמצעית שלו זה בלתי אפשרי, אין דבר כזה בלתי אפשרי?

עודד רביבי: אני לא יודע.

- דוני שפיר:** יש. בזמנו, כשכתבו את החוק הזה, אז אמרו שתשב ועדה ותחליט מה בלתי אפשרי.
- עודד רביבי:** כן, אבל ככל שעובר הזמן, הם מחמירים יותר ויותר. כלומר אם בהתחלה הכול היה רשות, אז עכשיו מכניסים אותך לסד זמנים ובסד הזמנים גם אומרים לך מה יהיו הסנקציות.
- אבי חזידה:** מי יכול לבנות את תכנית האב הזו?
- עודד רביבי:** יש מומחים לסיפור הזה.
- אבי חזידה:** מגייסים לטובת העניין - - -
- עודד רביבי:** כן, בן אדם שזאת המומחיות שלו, יועץ. ההצעה שלו כבר קיימת אצלנו על המדף מלפני שנתיים. ראינו אז את הסכום, נבהלנו ועצרנו. כי תחשבו, רק התכנית עולה 100,000 שקל. אבל אנחנו עכשיו נכנסנו למסדרון שבו אנחנו מוכתבים מבחינת לוחות זמנים ואנחנו לא יכולים לדחות - - -
- נעמה טל:** 100,000 שקל הם בעצם תשלום על התכנית שהוא תכנן?
- עודד רביבי:** הוא עוד לא תכנן. אז הוא נתן לנו הצעת מחיר. הוא הסתובב פה, אמר, 'רבותיי, כדי לעשות לכם את התכנית יעלה 100,000 שקל'.
- יהודה שויגר:** התכנית הזאת כוללת גם היערכות שלנו מבחינת רישוי עסקים? הרי החוק הזה חל גם על עסקים.
- עודד רביבי:** לא, לעסקים אני לא נכנס לעשות. בעסקים אני בכלל בסרט אחר לגמרי.
- יהודה שויגר:** מבחינת רישוי עסקים אתה לא מחויב לבדוק את זה?
- עודד רביבי:** אני מחויב לבדוק, אני לא חייב לכתוב להם מה היא תכנית ההנגשה של אותו עסק. כלומר יבוא אליי מישהו ויבקש שאני אעשה לו רישוי עסקים, אז עקיבא יגיד לי 'תשמע, אתה צריך להפנות אותו ליועץ הנגשה, כדי שהוא ייתן לך חתימה שהעסק מונגש', ומבחינתי כל מה שזה אומר זה סעיף, 'לך תביא לי, כמו שאתה מביא אישור כיבוי אש, אישור משרד הבריאות, תביא גם אישור הנגשה'. בעסקים אנחנו בסרט אחר לגמרי. רישוי עסקים לא היה קיים ביהודה ושומרון עד לפני שבע שנים, משהו כזה, חובת רישוי עסקים. יחסית הוא חדש, אני כמעט בטוח שאנחנו מדברים על סדר גודל של שבע-שמונה שנים, פשוט אני יודע מבחינת ידיעה אישית. העסקים פה נבנו ללא יכולת לקבל רישוי עסק. קחו למשל בית קפה, היחס בין גודל המטבח לכמות השירותים, לשטח ההסעדה, לא תום

את הפרופורציות של רישוי עסקים. כשאנחנו באים מול כיבוי אש, משרד הבריאות, משרד הפנים, לנסות להסדיר את העניין, הם די קשוחים בסיפור הזה, הם אומרים לא. עכשיו, מה תעשה? בסופו של דבר הבן אדם, כשהוא בא אליי, השטח הזה, יש לו ארבעה קירות, אין לו לאן להרחיב, אז איך אתה מצפה ממנו להוציא עסק? אנחנו כל הזמן מנסים לעזור לעסקים בקטע הזה.

שרון הורוביץ: אני מקווה שהשבוע תהיה איזה שהיא פריצת דרך. יש את הממונה במשרד הפנים, אשר גרדנר, משהו כזה, ואני מקווה שדרכו יש איזה שהוא - - - בנו בהנחיה של שר הפנים, איזה שהוא מסלול ירוק לבעלי עסקים כדי לראות איך מכשירים את כל - - - אני מאוד מקווה שאם זה באמת יעלה על הגל הירוק אז אנחנו נוכל להתחיל להכשיר את כל בעלי העסקים.

עודד רביבי: תזכרו שבסופו של דבר רוב בעלי העסקים הם שוכרים, הם לא בעלי הנכס, כלומר האינטרס שלהם להשקיע כספים משמעותיים בשיפוץ הוא גם הולך ומתמעט.

נעמה טל: - - - השוק מבחינת העלויות שלו?

עודד רביבי: כן, בזמנו כשביקשנו מהביטוח הלאומי לעזור לנו לבנות פה את המעלית, אמרו שהם לא עוזרים לרשויות מקומיות.

דובר: עשו גם חוק לגבי תחנות אוטובוסים, על פי החוק עד 2020 מי שאמור לממן את זה זו הרשות. משרד התחבורה לא מקצה תקציבים, אף אחד לא מקצה, הרשויות המקומיות יתעסקו עם זה.

עודד רביבי: בקיצור הרבה כסף. אנחנו מוכנים כרגע לתכנית האב ואז מזה אפשר יהיה לגזור משמעויות תקציביות וסדרי עבודה ולוחות זמנים וסדרי עדיפויות. פינוי יבילים אורות עציון בנות. יש לנו שם את היבילים הישנים שהם לא ראויים לשימוש. לצערנו העלות של פינוי העסק הזה היא מאוד מאוד יקרה. קצת דחינו את זה כי ניסינו לקבל את זה בעלויות נמוכות יותר. בגלל שיש שם בעיה של נגישות לשם, בעצם אין שום גישה משום מקום אלא אם כן מביאים מנופים מאוד מאוד גדולים, שהעלות שלהם היא מאוד גבוהה. זה מה שזה עולה. יש לנו אינטרס לעשות את זה משתי סיבות, אחת, כדי להגדיל את שטח החצר של אורות עציון בנות, שתיים, כדי לפנות את השטח שבמידה שמשרד החינוך יאשר לנו את הבקשה לתוספת בנייה של 300 מטר כיתות ספח לאורות עציון בנות, שיהיה לנו מקום לעשות את זה, ושלוש, בעצם להסיר את המפגע משם.

- נעמה טל:** מה שהיה פעם בית המדרש של ההמשך?
- עודד רביבי:** זה היה פעם בית הכנסת של הזית, יכול להיות שזה גם שימש את בית המדרש שלהם, אני לא זוכר, מן הסתם. קרוונים באופן כללי חיי המדף שלהם זה שבע שנים. אם את הולכת איתי עד לתקופת ההמשך אז אנחנו כבר מדברים על למעלה מפי שניים.
- דבורה מלכי:** אי אפשר פשוט להביא כמה פועלים עם מכשירים שיפרקו את העניין וייקחו את זה ברגל עד למקום הקרוב, במקום להביא מנופים?
- עודד רביבי:** עשינו מכרז. יש דברים שאי אפשר עם - - - יש שם קורות פלדה שעליהם כל הקונסטרוקציה יושבת, שאותם בסוף צריך איכשהו להרים. את קירות הקרטון אף אחד לא ירים במנוף. עשו מכרז, זאת התוצאה שהתקבלה. איך הוא הולך לעשות את זה? לא נכנסתי לו לקישקעס, בסופו של דבר זה מבחינתי ההתנהלות של הסיפור הזה. צריך לעשות את זה.
- מיכאל דהן:** הראשון לא הלך, כי הוא היה זול מדי ואף אחד לא רצה להתעסק עם זה.
- עודד רביבי:** אני יודע בדיוק מה הסכום. זה לא סכום שאני ממציא אותו, זה סכום שבסוף - - -
- דובי שפיר:** מה הוא עושה עם הקרוון שהוא - - - ?
- עודד רביבי:** מביא אותו למרכז שיינפלד.
- הסעיף החמישי, שיקום צנרת מים ברחוב הגפן. אתה רוצה להסביר פה את הפער?
- שרון הורוביץ:** בזמנו היינו עד לפני כמה שנים במינהל המים, כל חשבון שהיינו משלמים למקורות היו מחייבים אותנו בחשבון למינהל המים במשרד הפנים. - - - היו נותנים לנו כסף ולפי זה שיפצנו את השכונות הוותיקות. עם התקדמות תאגידי המים למעשה הדבר הזה נסגר ומים בניהול רשותי נשאר רק במועצות אזוריות, שלמעשה זה ביישובים, זה לא ברשות, ובמועצות ביהודה ושומרון. יש היום הנחיות כמה אנחנו צריכים להפריש מכל חשבון מים לקרן עצמאית שלנו. ההפרשה, אנחנו עומדים בזה, אנחנו מפרישים כמה שצריך, היא לא מספיקה כדי לעשות פרויקט כזה גדול. הפרויקט הגדול הזה אמור לתת גם פתרונות, כמובן לשפץ את מערכת המים וגם להגדיל את פתרונות החניה, לשפר את מצב המדרכות והכול.

עודד רביבי: באופן אבסורדי מה שקרה זה שקרן המים, אין בה מספיק כסף כדי לתת פתרון למה שאנחנו צריכים לעשות מבחינת חוות הדעת המקצועיות של שיקום צנרת המים.

נעמה טל: זה עניין של מיליון שקל.

עודד רביבי: נכון, וזה רק יילך ויחמיר. כלומר יש קווי מים שאנחנו יודעים שהם במצב שהם מתבלים, מדי פעם אנחנו רואים את זה בפיצוצים אקראיים שקורים במקומות מסוימים, כמו הפיצוץ האחרון שקרה באזור המעלות ביום שישי לפני כחודש וחצי. זה נותן לנו אינדיקציה של מצב הצינורות. עכשיו, להיכנס באופן יזום להחליף בכל היישוב, אתם מבינים מה העלויות, ולכן על סמך ההערכות, על סמך בדיקות, נכנסים באופן יזום לבצע את העבודות. זה כרגע הפער בין מה שיש לנו בקרן לבין העבודה שצריך לעשות. העבודה מתוכננת, כמו ששרון אמר, לתת פתרון. כלומר אם פותחים את החניות, אז כבר בואו נשפץ את רחוב הגפן מבחינת הסדרי חניה ומעבר תחבורה בשני נתיבים וזה הסכום שחסר לנו לביצוע העבודה.

תמיר פוגל: יש חובה לעשות תאגידי מים?

עודד רביבי: לא, דבר ראשון, כרגע לא. דבר שני, לחץ ראשי הרשויות הוא כזה שבכלל רוצים לפרק את תאגידי המים.

דובר: זה מייקר לתושבים, תחשוב רק על המע"מ על התושבים, או על הגיובים שצריכים לתת.

עודד רביבי: אני לא יודע לאן יילכו תאגידי המים, זה לא הפתרון של הכסף. הפתרון בסוף זה מה הסכום שמותר לך או שאתה צריך להפריש לקרן המים ומה בסוף עולה לך העבודה. ופה יש פער בין מה שהיה מותר ובין מה שהפרישו ומה שהצטבר לבין גובה הנזק.

הסעיף האחרון זה הסיפור של בית ההספדים. כמו שאתם זוכרים, חתמנו על הסכם עם המועצה האזורית גוש עציון, למרות שהשבוע הגיעו אליי שמועות שאנחנו לא משלמים את חלקנו בהסכם, אבל מי שרוצה מוזמן ללכת לבית העלמין ולראות שם את בית ההספדים קם, ושלא יזדקקו לו. במהלך השנים שמנו בצד סכום של 600,000 שקל שהיה לטובת הסיפור הזה. חסר לנו 400,000 שקל כדי להשלים גם את בית ההספדים וגם בעצם לעמוד בהתחייבות אל מול

המועצה האזורית גוש עציון וזה הסכום שמופיע פה. זה אחד הפרויקטים שמשה ברניקר מגייס כסף עבורם. ברגע שנצליח לגייס כסף - - -

דבורה מלכי: זה מוכר?

עודד רביבי: אני לא יודע אם זה מוכר, אבל אני יכול להגיד לך שהשבוע קיבלנו תרומה של 10,000 שקל ממתווך נדל"ן שזכר לי חסד נעורים שנתתי לו נכס כעורך דין שינסה למכור. היום הוא מכר, אין לו דרך לתגמל אותי, אז הוא שלח צ'ק על 10,000 שקל לטובת קרן אפרת, עבור בית ההספדים. זה מפורסם באפרתון, אנשים רואים את זה, זה כן מחלחל לתודעה, אנחנו עדיין רחוקים מהסכום של ה-400,000. אנחנו צריכים לגמור את המבנה, בשביל זה אנחנו צריכים את ההלוואה. אם בסוף יתברר שהצלחנו לגייס תרומה והצלחנו את הכסף הזה לייטר, אז אנחנו תמיד יכולים להשתמש בו למשהו אחר ואז זה יבוא לשולחן הזה להערכה.

דבורה מלכי: מאיפה לוקחים את ההלוואות האלה ומי קובע מה אחוזי הריבית, ההחזרים וכו'?

שרון הורוביץ: נתחיל מהסוף. דבר ראשון, משרד הפנים מבקר אותנו. זאת אומרת אחרי שנגמור הליך של בחירת הבנק המלווה משרד הפנים בודק. עד היום אמרו שיש לנו מה שמקובל היום, הוא מאשר לא רק את איתנות המועצה, לא רק את נכונות המשימות שעודד אמר, אלא גם באמת שעושים את זה במחיר אטרקטיבי, מבחינת מחיר הכסף. אנחנו פונים לשלושה בנקים, בדרך כלל בנקים שעובדים איתנו, בנק המזרחי, בנק לאומי ובנק הפועלים, אומרים את הסכום, אומרים את השנים ומתמחרים אותם לגבי הריביות. אנחנו בסך הכול מקבלים ריביות מאוד נמוכות.

דובי שפלר: לכמה שנים אתה רוצה לקחת את ההלוואה?

שרון הורוביץ: 15 שנה. סביר. אנחנו יכולים עד 20 לקחת ואנחנו נקבל הצעה, אנחנו יודעים שהמועצה תאשר עד 20 שנה את ההלוואה ואני חושב שיושב ראש ועדת הכספים, עודד ואני, נקבל את התוצאות.

דבורה מלכי: יש למועצה את אותן האופציות שיש לאדם פרטי, לקחת עם ריבית קבועה, עם ריבית משתנה, בפריים וזה?

שרון הורוביץ : כן, אפשר גם פריים וגם ריבית קבועה. כדאי ריבית קבועה, כי הריביות הן מאוד נמוכות עכשיו. אבל כמובן אנחנו מתייעצים. האחראי על מרכז העסקים של בנק הפועלים, שאנחנו עובדים איתו, תושב הזית, שמעון אדרי, תושב מאוד חיובי, מקבלים יחס טוב, יש לנו גם הלוואות בבנק לאומי ברחביה. עד לא מזמן היו הלוואות היסטוריות בבנק המזרחי. בנק אחד לא נותן לנו הלוואות, זה בנק - - -

עודד רביבי : בנק דקסיה, שזה הבנק של השלטון המקומי, מאחר שהוא נרכש על ידי בנק - - - איזה בנק רכש אותו?

שרון הורוביץ : בנק דקסיה, בנק אירופאי.

עודד רביבי : בנק אירופאי, הוא לא מוכן להשקיע בשטחים.

דובי שפיר : בהערכה גסה, לפי מה שאמרת, זה יהיה 400,000 שקל בשנה, נכון?

שרון הורוביץ : אם זה 20 שנה, זה יהיה 1.4 בערך.

דובי שפיר : 15 שנה זה בערך 400,000 שקל בשנה.

עודד רביבי : שרון מדבר על החזר חודשי של 30,000 שקל.

דובי שפיר : כן, לכן הגעתי ל-400,000, עם הריביות. כמה עוד החזרים יש לנו כרגע על הראש?

שרון הורוביץ : העומס מלוות שיש לנו בסביבות הוא עוד 14 מיליון. לא 14 לשנה.

דבורה מלכי : 14 בסך הכול.

דובי שפיר : כמה זה לחודש, או לשנה?

שרון הורוביץ : אנחנו מחזירים הלוואות בערך 800,000 שקל בשנה.

דובי שפיר : זאת אומרת להגדיל מ-800, ל-1,200,000.

עודד רביבי : שאלות נוספות? מי בעד לאשר לקבל שלוש הצעות מחיר ועל סמך חוות דעת של היועצים לקחת את ההצעה המשתלמת, עד 20 שנה, לפי הסכום הזה? כולם בעד, אף אחד לא נגד. תודה רבה.

הצבעה

בעד קבלת הצעות מחיר להלוואה

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, נעמה, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

שרון הורוביץ : רק שני תב"רים, ברשות המועצה. אין כספים של המועצה. עוז לתמורה. כמו שיש ביסודי את הרפורמה, יש גם עוז לתמורה בתיכונים. הם נותנים לנו כסף לפינות ישיבה למורים, גם שמורים יוכלו להיות וגם קצת שיעורים פרטניים, אז

גם בישיבת אורות יהודה, יש שיפוצים אצלם וגם בדרך אבות. 195,000 שקלים, כולו ממומן על ידי משרד החינוך.

ברוך ה' אנחנו עומדים לפני הוצאת - - - כאן לגבי ישיבת אורות יהודה. הסכום עלה, סכום התב"ר שאנחנו מבקשים לאשר היום, תשבו טוב על הכיסא, הוא 19,669,720 שקל, כ-20 מיליון ש"ח, להקמת הישיבה.

דובר: אנחנו נצטרך לקיים מכרזים כאן?

שרון הורוביץ: לא, לפי תוצאות ועדת מכרזים.

עודד רביבי: הסיבה שזה התעכב עד עכשיו, היה סכום - - -

דובר: 17 מיליון ההגשה - - -

שרון הורוביץ: עם אופציות.

עודד רביבי: הסיבה שזה התעכב עד עכשיו זה בעצם מאחר שיש שם תוספת של סעיף בלתי צפוי ומשרד החינוך התעקש לראות אישור על תב"ר מאושר על מלוא הסכום, כדי לאשר את החתימה על החוזה עם הקבלן. בשביל זה נערכת כרגע ההצבעה פה. הפער בין מה שאנחנו יודעים שאנחנו צריכים לקבל ממשרד החינוך לבין הסכום הזה ששרון מקריא, אנחנו ניהלנו משא ומתן עם רשת ישיבות בני עקיבא כדי לקבל מהם התחייבות בכתב שהם יעמדו בהפרש, לקח קצת זמן, לקח קצת כיפופי ידיים, בסופו של דבר ההבנה היא שאנחנו מאשרים את התב"ר לפי הסכום הזה.

שרון הורוביץ: שמתוך זה ע 2 מיליון שקל מרכז הישיבות, לפי הצורך, כלומר בתיאום איתם, יש דברים שצריך לתאם, יש דברים שלא מתואמים, אבל הם מתחייבים על כ-2 מיליון שקל, 2 מיליון 90.

עודד רביבי: זה ההפרש בין המכרז לבין זה.

דובי שפיר: כמה גוש עציון?

עודד רביבי: לא קשור.

שרון הורוביץ: רק באחזקה. הבניין של המועצה, כולו של המועצה.

עודד רביבי: מה שקורה אצלנו זה שלנו.

דובי שפיר: מה הסיכום - - -

עודד רביבי: על ההפעלה, על קבלת תלמידים. מבנים תמיד של הרשות. כאשר אור תורה באים בטענות שאוריה עוד לא נבנית, הם באים לגוש עציון וגוש עציון צריכים לתת תשובות. אני לא בדיון הזה.

דובי שפיר: 19.5 מיליון, לא כולל השלד שכבר קיים.

עודד רביבי: זה כדי לקחת את השלד שקיים היום, להתאים אותו, לעשות גם מה שמשרד החינוך ולהשלים אותו.
מי בעד לאשר את שני התב"רים האלה? כולם בעד. אף אחד לא נגד. תודה רבה.

הצבעה

בעד אישור שני התב"רים

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, נעמה, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

עודד רביבי: 'חיים בגיל', יהודה.

יהודה שויגר: למעשה בשנה וחצי האחרונה אנחנו נמצאים באיזה שהיא תכנית שנקראת 'חיים בגיל', זו תכנית אב של המשרד לאזרחים ותיקים. אנחנו מהרשויות הראשונות שנכנסו לתוך התכנית כשלמעשה זה סדר גודל של שנה שבה עושים איזה שהוא תהליך של מיפוי, מיפוי צרכים, מיפוי האוכלוסייה, סקר שהיה דרך האינטרנט וסקר שהיה גם כשהגיעו ידנית עם מחשבים לבתים של אנשים שעשו איזה שהוא סקר צרכים ואחרי זה עיבוד של כל הצרכים האלה ויצאה עם תכנית שהיא מבחינתנו תכנית אופרטיבית לביצוע, תכנית רב שנתית.

עודד רביבי: אני רוצה להקדים ולומר, בעצם התכנית התחילה כשלאה נס הייתה סגנית השר. היא באה לפה בישיבה מאוד מאוד מרשימה. מרשימה כי היא בתור סגנית שר הגיעה לפה עם נציגים של כל משרדי הממשלה. הגיע הנציג של משרד הבינוי, משרד הרווחה, נציג של משרד החינוך, משרד התחבורה, משרד העלייה והקליטה, משרד המסחר והתעשייה, בריאות, ממש כל משרדי הממשלה, והייתה תחושה שהיא הצליחה באמת לגרום לסנכרון בין כל משרדי הממשלה להוציא לפועל את התכנית הזאת. היא לא נבחרה פעם נוספת, התכנית די עלתה על שרטון, המשרד גם מימן עובדת בחצי משרה, כדי שיהיה רפרנט ברשות כדי לעבוד מול המשרד. הם הכשירו את העובד, הם היו איתו בקשר ומהר מאוד התחלנו להבין שיש פער בין מה שהיא הביאה לשולחן לבין מה שקורה בפועל. התחילו מלחמות על מי מממן את העובד ואיך הוא עובד ובסוף זה נגמר

מבחינתנו גם באכזבה וגם בקצת קול ענות חלושה, אבל את תכנית האב בסופו של דבר השלמנו. תיכף יהודה ייתן עליה את ההתייחסות. השאלה הגדולה מה קורה ביום שאחרי. יופי, יש תכנית אב, עכשיו מה אנחנו עושים עם זה ובעצם המשרד אומר 'לכתחילה לא התכוונו שאנחנו ממשיכים, לכתחילה היה מדובר רק בכתיבת תכניות אב'. יש תאריך של ביקור של השר אורי אורבך, נשלחו לכם הזמנות, אם אני זוכר נכון, ואם לא, אז יעדכנו אתכם.

יהודה שויגר: 22 במאי. בן דהן מגיע.

עודד רביבי: אז אנחנו נשלח לכם הודעה מתי הוא מגיע. הוא יגיע, יבוא, ואז כמובן שנציף לו גם את ה - - - הוא מגיע כדי לחנוך את מרכז שיינפלד, שאת שיינפלד הוא מכיר עוד מבית הכנסת בבית וגן ואנחנו את הזדמנות הזאת מנצלים גם לעשות איתו פגישת עבודה.

דבורה מלכי: אלי בן דהן?

עודד רביבי: לא, אנחנו מדברים על אורי אורבך.

יהודה שויגר: על אלי בן דהן שלחנו לכם בלי קשר.

עודד רביבי: אנחנו נתייחס לכל הביקורים האלה, אבל אורי אורבך, זה פשוט מתקשר לסיפור הזה של התכנית 'חיים בגיל' ובעצם מה קורה עכשיו אחרי שעשינו את תכנית האב.

יהודה שויגר: למעשה מי שריכזה את התכנית, המתאמת הרשותית, זו ריטה, שהיא תושבת היישוב ומעבר לסקר הצטרפו צוות של מתנדבים, כשהייתה חלוקה פה לארבעה צוותים, אחד זה צוות חברה ותרבות, השני זה תחבורה ונגישות פיזית, השלישי זה צוות כלכלה ותעסוקה והרביעי זה נגישות המידע. כל צוות כזה לווה מבחינתנו גם על ידי מתנדב שהוביל את הדבר הזה וגם על ידי עובד המועצה הרלוונטי שהיה קשור לאותו נושא. למעשה ישבו באיזה שהן ועדות שכל ועדה עשתה גם בעקבות הסקר שהיה, לקחה את הסקר, לקחה את הצרכים, ישבו ודנו נציגי מועצה יחד עם מתנדבים, דבורה הייתה שותפה לחלק מהדיונים האלה, ויצאו עם מספר תובנות. חלקן, מבחינתנו, וזה השלב של העיבוד, יכולות להיות מסקנות ארוכות טווח או ברמת היישום לטווח ארוך יותר, את חלקן אנחנו יכולים לעשות באופן מיידי, כשהשורה התחתונה, וזה מה שעודד התייחס אליו, זה מה בסוף, כשמצאנו את עצמנו גם מול נציגים של המשרד לאזרחים ותיקים

שאומרים 'טוב, הדברים הם עליכם, מתי אתם מתחילים להעסיק רכז תעסוקה? מתי אתם שמים רכז לגיל השלישי? מתי אתם מתחילים לטפל בנגישות? מתי אתם מתחילים להקים את בית האבות? מתי אתם מתחילים להקים את כל הדברים? מתי אתם מתחילים להתעסק עם כל הדברים?' אנחנו חילקנו את זה לדברים שהם קצת יותר ארוכי טווח ומצריכים אותנו גם לשינויי תב"ע וגם לדברים אחרים, וגם מבחינתנו מה הדברים שהם לטווח קצר.

הדוח, שהוא דוח של 30 עמודים, אנחנו אמורים לעשות ישיבה מסכמת של הדבר הזה, נראה לי מיד אחרי פסח ומי שירצה להיות בתוך הדיון הזה, זה יהיה גם עם המשרד לאזרחים ותיקים וגם איתנו, מוזמן. אחרי זה אנחנו כמובן נוציא לכם את הדוח ותוכלו לעבור עליו בצורה מפורטת. כל ההערות, ההתייחסויות שלכם, אנחנו נשמח לקבל אותן בברכה ובסוף אנחנו נכרוך אותם לאיזה שהוא משהו שמבחינתנו יחלק את זה למשימות לטווח קצר ומשימות ארוכות טווח.

עודד רביבי: אני רק רוצה להוסיף. אתמול התפרסמה בעיתון ידיעה שהמשרד לאזרחים ותיקים הוציא קול קורא ליחוזרים לבית הספר, תכנית שמזמינה את האזרחים הוותיקים לחזור ולהיות מעורבים בפעילות בבתי הספר וללמוד בבתי הספר. אנחנו קצת הופתענו שזה מופיע פעם ראשונה בעיתון, אבל לא משנה.

דוברת: - - - חברי הבית היהודי.

עודד רביבי: יש שם בעיה שזה מוגבל לרשויות שיש בהן לפחות 1,000 אזרחים ותיקים. אנחנו כבר פנינו לשר אורבך, נראה מתי נקבל תשובה, יש שם בעיה קטנה, שצריך להגיש את הקול קורא עד 30 באפריל, באמצע יש לנו פסח, אני מקווה שנקבל תשובה לפני זה.

דבורה מלכי: כמה אזרחים ותיקים יש לנו, 600?

עודד רביבי: כ-650.

דבורה מלכי: כל יום זה משתפר, כל רגע.

עודד רביבי: בקיצור, זה משרד שעתיידו לפנינו ויש באמת המון מה לעשות, אבל לצערי כמות המשאבים שמוקצת למשרד הזה היא מאוד מאוד דלה ועיקר הרעיונות כרגע הם בתכניות ופחות בפעולות. זה גם פעולות שדורשות משאבים עצומים, נראה לאן זה מתקדם.

דובר: יש דברים שאפשר לעשות אותם בלי משאבים גדולים.

- עודד רביבי:** לכן אני אמרתי, יש דברים שאיתם אנחנו התקדמנו מהר. הייתה סדנת הכנה לפרישה וסדנת ניהול כספי, ניהול משפחתי בעידן של טרום פנסיה או ביציאה לפנסיה. היו כל מיני סדנאות שאנחנו בדקנו, שזה מבחינתנו דברים שאפשר להפעיל אותם מיידית. דיברו על נושא של מידע, איך מפיצים מידע ל-50 פלוס, ל-60 פלוס ו - - - אחד הדברים שמצאנו פה בתוך הסקר, זה אומר שגם מקרב האוכלוסייה הוותיקה סדר גודל של כמעט 90% משתמשים באינטרנט, חלקם בממוצעי גילאים של ה-80 וה-90, שמתמשים וצרכני אינטרנט.
- דבורה מלכי:** באפרת?
- עודד רביבי:** באפרת. ברמה הארצית אנחנו עולים הרבה יותר מהרמה הארצית, אבל החיבור מאוד גדול ולכן מבחינתנו כל הנושא של נגישות המידע, זה מסוג הדברים שאנחנו יכולים לעשות אותם גם ככה בצורה יחסית מהירה ובלי יותר מדי עלויות.
- מיכאל דהן:** אחד הדברים שקיים אצלי בבית הספר ואני חושב שאולי אם הוא לא קיים, עד כמה שאני יודע הוא לא קיים כאן, אנחנו קוראים לזה קשר בין דורי ומאפשרים לכל הגיל השלישי להגיע לבתי הספר ובשעות שהמעבדות וחדרי המחשבים וחדרי אמנות והטכנולוגיה סגורים, אז נותנים לגיל השלישי להיכנס ומורים שקיימים במקום מתנדבים ו - - -
- יהודה שויגר:** אז היה קורס מחשבים, עשו קורס מחשבים ל-50 פלוס, עשו אותו בחדר המחשבים של 'עשה חיל', עשו אותו אחרי שעות הלימודים ומי שהעביר את זה הוא גם חלק מהצוות, גם של המתנ"ס וגם של 'עשה חיל' שהעבירו את הקורס, קורס מחשוב. אבל הקול קורא הזה זה בדיוק הדבר הזה, זה ליצור איזה שהיא כיתה בתוך בית הספר ש - - -
- נעמה טל:** שלומדת ותורמת.
- יהודה שויגר:** נכון.
- עודד רביבי:** בתוך חמש שנים אנחנו אמורים להכפיל את מספר האזרחים הוותיקים מעל גיל 65, זה הצפי כרגע. כך שהמכפלות רק יילכו ויגדלו.
- נעמה טל:** ביחס לאוכלוסייה הכללית, לשאר מדינת ישראל, אחוז האזרחים הוותיקים שלנו הוא מן הסתם נמוך.
- עודד רביבי:** נכון, אנחנו יישוב צעיר יחסית, 50% מהאוכלוסייה פה מתחת לגיל 21, שזה אחוז מאוד מאוד גבוה.

- דבורה מלכי :** הוא דיבר על מספר מוחלט ואתה מדבר על אחוזים.
- עודד רביבי :** זה לא משנה, זה אותו דבר.
- דבורה מלכי :** יש לנו אוכלוסייה גדולה כי אנחנו מביאים, ברוך ה', הרבה ילדים.
- עודד רביבי :** אבל יש גם הורים לילדים האלה. אתם רואים שרוב המשפחות הן משפחות עם ילדים.
- דבורה מלכי :** כי אני יודעת שיש נטייה להביא לכאן הורים.
- עודד רביבי :** אבל זה לא במספרים גדולים. אנחנו מדברים על פחות מ-10%.
- דוברת :** להיפך, יש הגירה שלילית של מבוגרים.
- דבורה מלכי :** גם וגם.
- עודד רביבי :** יש 7% היום שהם מתחת לגיל 65.
- יהודה שויגר :** יש הורים של שבאים לגור ליד הילדים שלהם.
- עודד רביבי :** עברנו במעבר חד לאוכלוסיית הצעירים. אני דיברתי על זה בתקופת הבחירות. אחרי שהקמנו את מטה הנוער יש שכבת גיל שלמה שמחפשת מענה ורוצה סיוע ובעצם אנחנו גייסנו בן אדם בחצי משרה לרכז את הסיפור של מטה הצעירים כאשר כרגע בשלב הראשון הוא תחת אחריותו של יהודה, כמי שילוה אותו לבניית התכנית, לעשות מיפוי של סקר צרכים וצוות היגוי, לראות בדיוק - - -
- דוברת :** חתך גילאים?
- עודד רביבי :** חתך גילאים 18 עד 30. כולנו צעירים, אבל המנדט שניתן לנו זה 18 עד 30, יש מודלים ברשויות אחרות שנקראים מרכזי צעירים, הוא הולך ללמוד, לראות, להעתיק, לשכלל ולהתאים למשהו שהוא רלוונטי פה. מי שנלקח זה יצחק בדנר, הוא עבד בעבר במטה הנוער בתור רכז שכבת י"ב.
- דובי שפלר :** היה גם רכז הצעירים ב - - -
- עודד רביבי :** לא, הוא היה ראש המטה שלי. קיבלתם אותו דרך עמותה. הוא עובד חיצוני.
- יהודה שויגר :** אנחנו קיבלנו אותו דרך עמותה שאנחנו מעסיקים גם את רכזי השכבות, דרך עמותת ואהבת .
- דובר :** עכשיו יצא הפרסום שמחפשים רכזי שכבות.
- יהודה שויגר :** עכשיו מחפשים רכזי שכבות וגם רכזי תנועות הנוער.
- עודד רביבי :** בעצם הרעיונות עולים מהשטח והוא אמור לגבש את זה לכלל תכנית. זה מבקשות של בני הנוער שנמצאים בצבא או בשירות לאומי וחוזרים לפה לסופי

שבוע ואומרים שבעצם הם נשארו ללא תכנית אל מול מה שהיה להם בתקופה שהם היו בתיכון בשלב מטה הנוער. חבריה שמשחררים שמבקשים ליווי וחניכה ביציאה לחיים, סיפור של תכנון מסלול לחו"ל, בחירת מקצוע, כלכלה, הכנה לחיי הורות, הכנה לחיי זוגיות. בשדכנות עוד לא התחלנו להתעסק, הם יודעים לעשות את זה לבד, אבל לא מעט פניות גם הגיעו מזוגות צעירים שביקשו שנעשה התאמה של מרכז העצמה הורית להורים צעירים, כל ההתמודדות עם הורות, עם שלבי הגדילה הראשונים, הכנה לבית ספר, איך מתמודדים עם כל הדברים האלה להורים חדשים. מתעוררת השאלה מה הצורך של הרשות להתעסק עם השאלות האלה, הרי זה לא מוגדר בשום הגדרת תפקידים. להבנה שלנו בסופו של דבר ככל שאנחנו עושים את ההתייחסות לתושבים בשלב הזה, זה מה שנקרא טיפול מניעתי. כלומר אם אנחנו נדע להכווין את הזוגות הצעירים לחיי זוגיות נכונים ולחיי הורות נכונים יגיעו אלינו בסוף פחות מקרים ברווחה. המקרים ברווחה מגיעים ומי שטיפה נחשף לזה רואה שמגיעים לשם מקרים אך ורק בסוף מענייני בורות. כלומר יש שם מקרים שהיה אפשר למנוע אותם, אם רק הייתה הכוונה נכונה ואם היה טיפה ייעוץ ולא בשעת המשבר אלא בשלב מקדמי ובשלב הליווי. זה בעצם המנדט ולשם אנחנו הולכים ולשם אנחנו מכוונים. ההדים שאנחנו מקבלים כרגע מהשטח הם בסך הכול היענות מאוד גבוהה עם רעיונות על כל הקשת.

זה נראה מאוד מגוון. ככל שנמקד את ה - - -

דוברת:

אין ספק, ככל שעולים בשכבות הגיל האתגר הוא יותר גדול. כלומר אם אני משווה את מטה הנוער אל מול מטה דור המייסדים, שנקים גם כן, הפער הוא שמים וארץ. כשישבנו עם חברים בגיל דור המייסדים, אתה יושב עם חמישה אנשים בני אותו גיל ואתה מבין שלכל אחד יש צרכים שונים, אחד אומר, 'עזוב אותי, תן לי להמשיך לנסוע לחוץ לארץ כל חודש, לתת הרצאות ואני בכלל לא צריך אותך', ואחד שמבקש סיוע לבוא להחליף לו את הנורה. זה פחות או יותר הטווח של הפערים. וגם במטה הצעירים הפערים הם פערים גדולים. הפילוח הוא יותר פשוט, כלומר אם אנחנו מדברים על הכוונה למקצוע אז אין שום מניעה שלא נגייס את כל הפרופסורים שגרים פה באפרת, שייתנו סדרת הרצאות על המקצוע שאותו הם מלמדים באוניברסיטה ובן אדם לא צריך ללכת לעשות

עודד רביבי:

סמסטר שלם באוניברסיטה בעבודה סוציאלית כדי להבין שהוא לא רוצה ללמוד עבודה סוציאלית.

יהודה שויגר: כמו שבקרב מתגייסים, אנחנו מביאים לשם נציגים מכל היחידות השונות או

מהשירות הלאומית, אז לקחת אנשים מעולם האקדמיה, להביא אותם ל - - -

עודד רביבי: זה יכול להיות ערב שהוא רלוונטי למישהו בן 21 שרוצה מחר ללכת

לאוניברסיטה ולמישהו שעכשיו אחרי הטיול, בן 27, שהוא החליט שעכשיו הוא

רוצה ללכת ללמוד. לכן טווח הגילאים הוא גדול, אבל בסופו של דבר תחומי

ההתעניינות הם דומים, כי כולם רוצים ללכת ללמוד, הם כולם צריכים להבין

איך הם צריכים לנהל כלכלת משפחה, הם כולם באיזה שהוא שלב ייכנסו בעזרת

ה' תחת החופה וכדאי שילמדו מעבר למה זה שבעה נקיים ומה מותר ומה אסור,

יש עוד כמה דברים שכדאי ללמוד לפני שנכנסים ביחד למיטה, וזאת המטרה.

דובי שפיר: איך הממשק עם מחלקת הרווחה בעניין של המטה הזה?

עודד רביבי: בסופו של דבר המטה הזה יישב במטה הנוער, כי במטה הנוער יש לנו מישהי

אחראית על מטה הנוער ויש שם שדרה מסודרת וזו תהיה זרוע נוספת במטה, זה

יהיה מטה נוער וצעירים, וכמו כל דבר שקורה עם הנוער, שזה בשילוב עם החינוך

ועם הרווחה, גם זה יהיה בשילוב עם החינוך ועם הרווחה ועם המתנ"ס. כלומר

הוא לא יידע לפעול לבד, בסופו של דבר הוא היוזם ואז הוא לוקח את השותפים,

גם מבחינת משאבים. כלומר אנחנו יודעים היום שיש משאבים שמטה הנוער

מפעיל שהם ממשרדים אחרים, אבל בסוף הוא זה שיוזם והוא מדרבן את

המחלקות המקצועיות הסקטוריאליות להביא את התקציבים לפרויקטים.

דובר: מטה הנוער היום זה תחת יהודה או תחת הרווחה?

עודד רביבי: לא זה ולא זה. גייסנו ראש מטה נוער, אושרית בן הרוש ואת יהודה שחררנו

ממטה הנוער.

דובי שפיר: בתכנית העבודה ל-2015 אנחנו נראה מחלקה נפרדת, כמו שיש מטה הנוער?

עודד רביבי: אני לא יודע אם אתה תראה את זה כמחלקה נפרדת, אתה תראה את זה תחת

מטה הנוער. נקרא לזה מטה נוער וצעירים, עם תכנית עבודה מפורטת.

יהודה שויגר: מה שאנחנו מכירים עכשיו בכל הארץ, השילוב בין נוער וצעירים, הוא שילוב

שהולך מאוד ביחד. זאת אומרת בכל המקומות שבהם יש יחידות נוער, יש

שלוחה של שלוחת צעירים שנמצאים ביחד תחת אותה מטריה, תחת אותו כובע. חלק יושב בתוך המתנ"ס, חלק במחלקות חינוך, חלק ממחלקות נוער.

עודד רביבי: גם משרד החינוך, במינהל חברה ונוער, הקים אגף צעירים במשרד החינוך, במינהל חברה ונוער, שזה כאילו החינוך הבלתי פורמלי, שהמנדט שלו הוא 18 עד 30, שתחומי העניין שלו זה דיור, תעסוקה ולימודים. כשאני נפגשתי איתם כבר לפני שנתיים אז אמרתי שמבחינתי לימודים זה לא רלוונטי, כי אין לי פה מה להציע, אין לי פה קריה אקדמית, תעסוקה אני לא יודע לתת וגם דיור לא ידעתי לתת. היום, כשאני נמצא במקום אחר, כשאני רואה יותר ויותר זוגות שמתחילים לחזור מירושלים בטווח הגילאים הזה ומתחילים לקנות פה דירות, אז אתה מבין שמתחיל להיווצר לך פה מצבור של אנשים שזאת שכבת הגיל ויש לנו אינטרס לשמור עליהם פה ולתת להם קרקע פורייה להתחיל את החיים שלהם.

דבורה מלכי: עודד, המטה הזה לא למעשה, איך שאתה מתאר אותו, ייצר פעילות מאוד מתנ"סית? יש לך שני גופים שעושים את זה.

עודד רביבי: דבר ראשון, יכול להיות שכן. דבר שני, בניסיון עם מטה הנוער, המתנ"ס הוא יופי של גוף, אבל הוא לא מספיק יודע להיות מכוון מטרה ולקדם אג'נדה ספציפית. היום מטה הנוער יודע להביא פעילויות ויודע בסוף להוציא אותן לפועל בשיתוף פעולה עם המתנ"ס. הוא לא בא במקום המתנ"ס. הוא יותר קרוב לשטח, הוא יותר דינמי, הוא יודע יותר להיות מחובר אל הצרכנים בקצה, ואז הוא מציף את הדברים. בסוף איך זה קורה, אם זה קורה באחריות המתנ"ס או באחריות מטה הנוער, זה כבר לא מעניין אותי, העיקר שזה קורה. המתנ"ס לא יושב מובטל, זה לא שאני רואה שבמתנ"ס עכשיו יושבים מובטלים כי מטה הנוער עכשיו עושה יותר פעילויות של הנוער. אבל יש הרבה פעילויות של מטה הנוער שקורות בסוף בתוך המתנ"ס, או שהן קורות בשיתוף פעולה. אנחנו לקראת חודש הטקסים, כמעט כל הטקסים, מי שמרים אותם בסוף זה הנוער בשיתוף פעולה עם המתנ"ס. אז אין בזה בעייתיות.

יהודה שויגר: יכול להיות שגם חלק מהדברים, למשל הנושא של הכנה לחיי הורות, זה יהיה תחת כובע של מרכז העצמה להורים, אנחנו נותנים עכשיו מיקוד לנושא של זוגות צעירים. אז יש כל מיני דברים שייכנסו, אבל מבחינתנו זה ואקום שהמיקוד לאוכלוסיית היעד לא קיים כיום.

עודד רביבי: זה מישהו שיושב וחושב כל הזמן מה האוכלוסייה הזאת צריכה. כמו שקרה בנוער - - -

מיכאל דהן: - - -

יהודה שויגר: כן, הוא מתחיל עכשיו בשלושה-ארבעה חודשים של מיפוי, הכוונה היא, לפחות מבחינתנו, באזור יולי-אוגוסט, לראות איך אנחנו מעבדים את זה לאיזה שהיא תכנית ובספטמבר, לקראת סוף השנה הזאת, אנחנו כבר מתחילים לצאת לדרך עם דברים מסוימים, ועיקר התכנית תהיה באמת ב-2015.

מיכאל דהן: אם אתה תשב איתו, ברור לי שאתה תשב איתו, אז אני חושב שיש עוד ממד אחד שצריך לדבר עליו וזה בעיקר גישור בין זוגות צעירים כדי לפתור סכסוכים, כי אני חושב שיש לנו כאן בעיה ואם זה ייתן את המענה, בהחלט זה יכול להיות מניעה של גירושים בסופו של דבר. יש לנו מכה כזאת.

עודד רביבי: מרכז גישור, הייתה יוזמה להקים את זה, בכל מיני כיוונים, סיפורי גירושין שקרו ביישוב, סכסוכי היתרי בנייה שקורים ביישוב, סכסוכי שכנים, המגבלה בהקמת מרכז גישור בסוף, המגשרים בתוך היישוב שרצו להקים את זה אמרו 'אנחנו יותר מדי בתוך הביצה המקומית'. כלומר אם המגשר הוא מפה יחד עם המגושרים, זה יותר מדי בתוך השכונה ולא הצלחנו להתרומם עם זה. אני לא פוסל את הסיפור הזה של - - - דרך אגב, למשל בערכת ההכנה לנישואים של המועצה הדתית בגוש עציון, אז הוא נותן שם שובר ליעוץ זוגי והוא נותן שם עוד כל מיני שוברים מתוך ראייה שתדעו שיש כתובת לאן אפשר לפנות. כלומר בהחלט במסגרת ההכנה לחיי הורות ידברו איך להתנהל. אני לא יודע אם נקרא לזה דווקא גישור, אבל בהחלט זה אחד הכיוונים שאנחנו רוצים ללכת איתם לזה.

נעמה טל: שאלה, יכול להיות שהזכרת את זה, הנושא של התנהלות כלכלית.

עודד רביבי: כלכלת משפחה. סדנה של פעמונים שמותאמת לזוגות צעירים שרק מתחילים.

יהודה שויגר: כשאמרתי למטה מייסדים, כי אני הייתי בחלק מהשיבות של הפורומים, שיש הרבה ממשקים דומים בין מטה המייסדים לצעירים, גם בנושא של ניהול כלכלת משפחה, אלה לקראת הפנסיה ואלה לקראת תחילת החיים, גם בנושא זוגיות, חלק נעלבו לי, כל אחד לכיוונים שלו, אבל יש הרבה נקודות דמיון.

- עודד רביבי:** בקיצור, זה שלב ראשון, נגמור להקים את המטה הזה ואז אנחנו נלך למטה דור המייסדים וזה לא יהיה לקחת מהמתני"ס פעילות, אלא זה למנות מישהו שחושב על הצרכים של האוכלוסייה הזאת וסך הכול להגביר את הפעילות.
- דובי שפיר:** העלות השנתית של הדבר הזה?
- יהודה שויגר:** את העלות הכנסנו לתוך תכנית העבודה, סדר גודל של 50,000 שקל בשנה, משהו כזה.
- עודד רביבי:** כרגע הוא מועסק בחצי משרה, מה שנשאר לנו ביתרת השנה, נראה לאיזה תכנית מגיעים ואז נראה איך אנחנו מתקצבים את זה ל-2015. גם הרעיון הוא בסופו של דבר שהוא ילמד מהמקומות האחרים מה אפשר להביא ממשרדי הממשלה, כמו שעשינו במטה הנוער. בסוף במטה הנוער רוב התקציב שאנחנו מצליחים להביא לפעילות זה ממשרדי הממשלה, וגם המשכורות, כמעט כולן משולמות בכל מיני דרכים עקיפות, על ידי כל מיני שיתופי פעולה ויצירת מכנה משותף.
- ועדות. דורון, אתה כינסת את הוועדה שלך, נכון? אז יש לנו חברים חדשים לאשר.
- דורון כהן:** אין חדשים, רק בחור בשם - - -
- עודד רביבי:** אנחנו בכלל אישרנו את הוועדה שלך?
- דורון כהן:** לא, עדיין לא.
- דוברת:** אז אתה צריך להגיד את כולם
- דורון כהן:** יש את הוותיקים, שזה סמי פנר, שלום פנר, שרון גת, בועז פלצ'ר והדסה יבלוצ'ניק וחדש זה יעקב כהן מהגפן. ועדת ביטחון.
- עודד רביבי:** אם יש לכם שמות נוספים, תעבירו לדורון.
- דובר:** בניטה לא מופיע שם?
- עודד רביבי:** בניטה רפואה.
- דובר:** אין שם עובדים של עמותה?
- עודד רביבי:** הם לא חברי ועדה, קב"ט ורבש"צ.
- דורון כהן:** כן, קב"ט ורבש"צ.
- עודד רביבי:** מי בעד לאשר את השמות של חברי ועדת ביטחון? כולם בעד, אף אחד לא מתנגד. תודה רבה.

הצבעה

על אישור חברי ועדת ביטחון

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, נעמה, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

- עודד רביבי:** יש ועדות נוספות שצריכות לעדכן?
- דובי שפיר:** ועדת שירותים חברתיים. אני רק רוצה להבין את הבקשה שקיבלתי להכניס לוועדה גם את נגישות נכים וסמים.
- עודד רביבי:** יכול להיות שאלה שתי ועדות סטטוטוריות שאמרנו שנכניס את כולן באותה מקשה. ממני קיבלת את הבקשה הזאת?
- דובי שפיר:** - - - שלך, מטל. לא נגענו בזה. כתבתי לה שאני אצטרך להקדיש ישיבה שלמה לצורך קביעת שם הוועדה...
- עודד רביבי:** זה קורה לנו לא פעם. טוב, אז מי אצלך בוועדה?
- דובי שפיר:** כרגע בוועדה לשירותים חברתיים, יושב ראש הוועדה זה אני, יש את ברברה לנג, יעקב כהן, אותו אחד, שי קולודני, משה רבון, חיים שמל, אביטל זלקין, נעמה טל ונתנאלה אביבי.
- עודד רביבי:** מאיפה אביבי?
- דובי שפיר:** כשהיא תבוא לוועדה אז ניפגש. פגשתי אותה פעם אחת, בסיירת הורים פגשתי אותה.
- דורון כהן:** יש מניעה שתושב נמצא בהרבה ועדות?
- עודד רביבי:** לא. מי בעד לאשר את חברי הוועדה לשירותים חברתיים? דבורה מברכת, כל היתר בעד. תודה רבה.

הצבעה

על אישור חברי ועדה לשירותים חברתיים

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, נעמה, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

- עודד רביבי:** ועדות נוספות?
- רבקה אבנר:** הוועדה לאיכות הסביבה. חברי המועצה, ראש המועצה והיה עוד מישהו מהמועצה, דורון, ונציגי ציבור. יש לנו את אברהם בן צבי וטומי לנג ואולי גם עוד אחד, אבי ויינשטיין והנציג של המחלקה, שזה יעקב ארליך.
- עודד רביבי:** מי בעד לאשר את השמות האלה? כולם בעד, אף אחד לא מתנגד. נעמה טל לא נמצאת בהצבעה.

הצבעה

על אישור חברי ועדה לאיכות הסביבה.

אושר פה אחד ע"י עודד, בקי, דובי, אבי, דורון, מיכאל ודבורה.

(נעמה טל לא נמצאת בהצבעה).

עודד רביבי: ועדת תנועה ותחבורה, אנחנו נדחה את הדיון, כי מנחם שפיץ באופן לא מתוכנן ולא צפוי נמצא בחו"ל ובעקבות הדיון הקודם, על המלצות ועדת התחבורה, הוא ביקש להיות נוכח כשדנים בהמלצות של הוועדה שלו. נדחה את זה לשיבה הבאה.

דורון כהן: מה ששלחו לנו במייל, מה זה היה? דברים ישנים? היו שם תאריכים לא - - -

עודד רביבי: מה? תבחינים לתמיכות בעמותות. תכין את זה, אני בינתיים אעשה את העדכונים.

מבחינת גוש עציון וסיפור המוקד. בזמן שהותי בארה"ב הגיע אישור של המועצה האזורית גוש עציון, שהם שקלו ודנו והחליטו שלשנת 2013 הם מסכימים להעביר סכום של 110,000 שקל, במקום כמעט 300. ההסכם הישן, אין בו סכומים. ההסכם הישן מדבר על זה שלוקחים את חיילי ההגמ"ר מהמוקד בגוש עציון ומעבירים אותם לאפרת וחשבון החשמל והטלפון מתחלק חצי חצי. היום אין חיילי הגמ"ר ואין רק חשבון חשמל ואין רק חשבון טלפון והעלות של הפעלת המוקד לשנת 2013 הגיעו לסכום של 590,000 שקל, אם אני זוכר באופן גס, וביקשנו מגוש עציון לשלם חצי מזה והם משכו אותנו עד עכשיו, להגיד שהם מוכנים לשלם שישית פחות או יותר.

תמיר פוגל: בערך שליש.

עודד רביבי: שליש מתוך החלק שלהם, בסדר.

אבי חדידה: לי הייתה שיחה בנושא הזה עם פינצ'י, חבר המועצה, ואני חייב לומר שבישיבה הקודמת הייתי מאוד נחרץ. שמעתי את עמדתם, מה שנקרא, תשמע, אני יכול להבין את ההיגיון שלכם, אבל אני חושב, אם זה רלוונטי, אני לא יודע, דיברתי איתו על זה, אני מקווה שהוא יקבל אישור על כזה דבר, אני מקווה שאנחנו נסכים להזמין אותו לכאן לדבר ולשמוע את הצד שלהם, אני חושב שזה חשוב. זו הצעה שאני מעלה.

עודד רביבי: מה הצד שלהם?

- אבי חדידה:** הצד שלהם, פחות או יותר יהודה קלע לעניין בישיבה הקודמת, שהם אומרים שהמוקד הזה לא צריך לעלות להם יותר מ-100,000 שקל. הוא יכול לפרט את זה יותר ממה שאני מציג את זה עכשיו, הוא יכול להציג את זה הרבה יותר טוב ממני, אני פשוט לא זוכר את הפרטים ולא רוצה לעשות עיוות לדברים, לכן אני חושב שאם זה מתאפשר, להזמין את פינצ'י לדבר פה. אם זה בסדר מבחינתך. אני חושב שזה חשוב ואולי אפשר להגיע לאיזה שהוא - - -
- דבורה מלכי:** לפני שאתה עונה לו, אני דיברתי עם תמר פינטו, שהיא חברת מועצה בגוש ודיברתי איתה על זה. היא אומרת, ואני לא יודעת אם היא אמרה את זה בתור מי שמייצגת, אבל היא אומרת שהם מרגישים שהמוקד שלנו לא נותן להם מספיק שירותים, בטח לא לצד המזרחי והם לא מבינים למה הם צריכים לשלם את הסייר שמסתובב בשכונות אפרת. אם חברת מועצה אמרה את זה, יכול להיות שהיא זרקה בלי ממש - - -, אבל אם חברת מועצה שלהם חושבת כך, אז צריך ליישר איתם קו, לראות מאיפה זה בא, אם זה איזה שהיא הטיה, איזה שהיא מיס-אינטרפרטציה וקונספציה וכו' וכו'.
- אבי חדידה:** הגישה שלהם אומרת שאנחנו בעצם מפונקים, אם נקרא לזה ככה, בשירות שאנחנו דורשים מהמוקד הזה ולגיטימי שהם יגידו שאנחנו משתמשים בשירות של המוקד יותר לתושבי אפרת ולכן אנחנו צריכים לשלם יותר.
- עודד רביבי:** תראה, אבי, הכול מתחיל ונגמר באמירה שלך שאנחנו יותר מפונקים מהם.
- אבי חדידה:** זה הם.
- עודד רביבי:** הציטוט שלך שאתה אומר שאנחנו יותר מפונקים מהם. זה לא שאנחנו יותר מפונקים, באופן מסורתי יש הבדל בתרבות הארגונית ובהתייחסות למוקד הביטחוני בין שתי המועצות.
- אבי חדידה:** אני מסכים.
- דובר:** כנראה גם בשירות לתושב.
- אבי חדידה:** לא משנה, לכן אני אומר, בואו נזמין אותו לשמוע.
- עודד רביבי:** אבי, אני אעשה לך סדר, תרצו להזמין לפה את מי שאתם רוצים, אין שום בעיה, אבל אנחנו בדיון הזה לפחות חמש שנים ובטח שעם דויד בשנתיים וחצי האחרונות. יש פה הבדל בהגדרה של התפיסה של מה תפקידו של המוקד. אני מבחינתי תפקידו של המוקד זה שרות גולן מתקשרת ואומרת 'נתקעתי מחוץ

לבית עם פיגימה, הלכתי להביא את העיתון והדלת ננעלה, המוקד ידע לתת לה פתרון. כי המוקד נותן פתרון פה לכל בעיה של כל תושב וזה מקרה קיצון, שהיא באה וסיפרה פה בשבחו של הסייר שבא לחלץ אותה. מבחינת גוש עציון, הוא אומר, 'אם תושב מתקשר לדווח שזורקים עליו אבנים, אותי זה לא מעניין, זה תפקידו של הצבא לפתור. אני כמוקד אזרחי לא אמור לטפל בזה'.

אבי חדידה: נכון, שמעתי את זה גם ממנו.

עודד רביבי: על זה מתבססת המחלוקת. עלויות הפעלת המוקד לא שנויות במחלוקת, הוצגו שחור על גבי לבן. בא רועי ואמר 'אני יכול לעשות את זה יותר בזול', ניתנה לו תקופה, לא הצליח לעשות את זה יותר בזול. אמר 'אני אצליח לגייס עובדים דרך החברה לפיתוח גוש עציון', לא הצליח לגייס עובדים דרך החברה לפיתוח גוש עציון. רועי זה מנכ"ל גוש עציון. בסופו של דבר השורה של העלות ידועה. עכשיו, אני לא יודע לחיות עם שותף שאומר לי בסוף מרץ 'עלה לך 600,000 השנה? קח 100, זה מה שאני רוצה לתת לך'. לא יודע לחיות ככה. זה סתם מגדל לי שערות שיבה, זה סתם מרגיז, זה סתם גורם לי להתעסק בגיפה שאני לא רוצה להתעסק בה. יש פה הבדל בתפיסה. זה לא קשור לדויד, זה היה נכון גם בימים של שאול, זה עניין גישתי. יכול להיות שנאווה צודקת, שזה הבדל מהותי בין מועצה אזורית למועצה מקומית. היו לנו כבר תקופות שאלעזר ונווה דניאל ניהלו איתנו משא ומתן לשים אצלנו מסכים של מצלמות של היישובים, למה? כי התושבים ביישובים משלמים מס למזכירות של היישוב והמזכירות של היישוב אמרה 'אנחנו רוצים לתת מענה ביטחוני יותר טוב'. תנסה היום להיכנס למגדל עוז, אתה מתקשר לאיזה שהוא טלפון שאני לא יודע מי עונה לך, שואלים אותך מה השם שלך, אתה יכול להגיד אבי, אתה יכול להגיד גם אברהם, אומרים לך 'תפאדל, רק תראה שאף אחד אחר לא נכנס יחד איתך'. אני יכול לעשות את אותו שירות גם באפרת ולשים פה שערים חשמליים ושכל אחד יכניס לי מי שהוא רוצה. אתה קורא לזה פינוק? אני קורא לזה ביטחון, אני קורא לזה איכות חיים.

אבי חדידה: בואו נתקן, אני לא קורא לזה - - -

עודד רביבי: פינצ'י קורא לזה פינוק, אני קורא לזה איכות חיים. אם אני בתקופה של חמש שנים יכול לבוא ולהצביע שבאפרת פרצו לשלושה בתים, את שלושת מקרי

הפריצה אנחנו פענחנו, בשלושת המקרים בסופו של דבר זו עבודה מקומית של בני נוער ואנחנו יודעים לשים עליהם יד, זו איכות חיים.

אבי חדידה: נכון, אבל השאלה אם אנחנו צריכים להתעסק עם זה או משטרת ישראל?

עודד רביבי: אבי, תן לי לגמור את כל הטיעון. אם במהלך חמש שנים גנבו באפרת שלוש מכוניות ואופנוע, אחד היה הונאת ביטוח, טרקטור שנלקח לכפר ערבי והגוי. פי.אס בעצם נותן לנו אינדיקציה עד שהוא מפורק ובשני מקרים אחרים, שאנחנו יודעים לפענח תוך שעה ואנחנו יודעים לשים על הגנב את היד, זו איכות חיים. זה מוסיף משהו לערך הנדל"ן שלך, זה מוסיף משהו לשקט הנפשי של המקום שבו אתה גר.

הטענה שהמוקד נותן יותר שירות עבור תושבי אפרת מאשר גוש עציון, היא כבר נשמעה, הוכחנו שחור על גבי לבן שזה לא נכון, הראינו להם שכמות הקריאות של תושבי גוש עציון היא פי שניים מאשר שלנו, כמות נקודות הקצה של גוש עציון, שמחוברות למוקד, מבחינת מוסדות חינוך, מבחינת כל דבר אפשרי, הוא פי שניים, כמות הגדרות שיש להם היא יותר גדולה מאשר יש לנו, והכול מתנגד לפה למוקד, אז הטיעונים האלה לא נכונים.

אבי חדידה: בנושא הזה הוא אומר, אתה לא יכול לחשב לי ביום כמה פעמים המוקדנית שלך מתעסקת עם התראות של המצלמות וכמה זמן זה גוזל לה מה - - -

יהודה שויגר: יש טבלת אקסל פשוטה.

עודד רביבי: אבי, אני לא יכול לעשות כלום. אם הייתי עושה ככה, הייתי מגיע למצב של שליש ושני שליש. אני לא בשליש ושני שליש, באתי ואמרתי חצי חצי. בסוף מה? נותנים לך להקיז דם, להתכתב עם כל העולם ואשתו ואומרים לך 'הנה, קח 100,000 שקל, תגיד תודה'. לא רוצה להגיע למצב הזה.

אבי חדידה: אז המסקנה שאנחנו לא הולכים לפתרון. אנחנו צריכים לראות איך אנחנו כן פותרים את זה וכן חשוב לשמוע אותם.

יהודה שויגר: אבי, אני צריך עוד נקודה קטנה, כי אני מכיר את הסוגיה הזאת כל כך לעומק, ופינצ'י, בתור קב"ט, בכל החלטות בנושא המבצעי היה אומר לי בצורה חד משמעית, 'אני איתך'. מבחינה מבצעית אין מצב שבמוקד יש פחות משני אנשים בתוך משמרת, כי מבצעית אני לא מוכן לתופעה כזאת. יש לזה כל מיני משמעויות כספיות ויש לזה משמעויות של - - -

קח למשל את הנושא של הפיגוע בבת עין. אני הייתי אחד מהאנשים שכתבו את תחקיר האירוע בבת עין. בפיגוע בבת עין עלו לקחים ברמת השמשת המוקד. עזוב את הביטחון, עזוב, אתה יכול להגיד שהצבא אחראי על הכול, תיקי יישוב לא היו מעודכנים, טלפונים לא היו מעודכנים, רבש"צ, צוות צח"י, אתה יכול להאשים את כל העולם ואחותו, ברמה הכי בסיסית של הציפיות שיש לך, אין את זה. מאז תחקיר בת עין, ואני שומר אצלי את תחקיר בת עין, לא התקדמנו הרבה, תיקי היישובים לא מעודכנים - - -

עודד רביבי: הם לא עדכנו את תיק היישוב שלהם. אני, מוקד אפרת, לא יודע מי רבש"צ בת עין. זה נראה לך סביר?

יהודה שויגר: יש שם דברים שבסוף, כשאתה מדבר על הפעלת המוקד האזרחי, עזוב את הצבא, הצבא יהרוג את המחבל, הצבא ירדוף אחריו והצבא יעשה את הדברים שהוא עשה, מה שהוא הצליח יותר טוב או פחות טוב, אבל להכניס את הכוח הרפואי לתוך היישוב, איך אתה חובר לכוחות האלה, מה אתה עושה בתוך האירוע כגורם אזרחי, ברמה הכי בסיסית, והיו שם תקלות שבסוף זה חיי אדם. זה חיי אדם. מי שסבל מהדברים האלה זה - - -

באפרת הפיגוע האחרון היה ב-2001-2002, לשמחתנו, ברוך ה', אבל הם סבלו שם פיגועים לא פשוטים ובסוף אין תהליך של למידה. עזוב, כולם אחראים, הצבא אחראי על זה, המשטרה אחראית על הפלילי, כום אחראים לכול, אבל מה אתם עשיתם?

אבי חדידה: בפיגוע המוקד שלנו לקח חלק?

יהודה שויגר: ברור, המוקד הוא זה שהפעיל את כל המערך. המוקד הוא זה שהעביר את המידע לצבא, בגלל שצוותי הרפואה של אפרת היו בתוך היישוב בת עין והם אלה שהודיעו לצבא, נתנו להם את תמונת המצב של מה שקורה ואני מתקשר מתוך המוקד לפינצ"י ואני נותן לו את תמונת המצב, כי אף אחד מגוש עציון לא ידע. פינצ"י היה בשטח והוא לא ידע מה קורה שם, יאיר וולף היה שם והם לא ידעו כלום.

אבי חדידה: לא, יכול להיות שהמוקד הוא זה שהתפקיד שלו באירוע כזה הוא מכריע בחשיבות שלו, מה שאני אומר רק זה שאפשר לזמן נציג שלהם, אם אנחנו עורכים דיון כזה על המוקד המשותף, אפשר ל - - -

- דובר:** אז למה להביא את פינצ'י? למה לא להביא לפה ישר את דויד'י?
- אבי חדידה:** לא משנה, סתם לקחתי דוגמה את פינצ'י. אפשר לבקש. אני מניח ש - - -
- יהודה שויגר:** הבעיה היא שאין תפיסת הפעלה. תפיסת ההפעלה אומרת 'אני רוצה מינימום של עלות, אני רוצה להפיל את האחריות על כולם - - -
- עודד רביבי:** אתה מוזמן - - -
- אבי חדידה:** אני רוצה לשמוע נציג שלהם אומר את זה.
- עודד רביבי:** אבי, אתה מוזמן ללכת לראיין את מי שאתה רוצה. אני לא מזמין למליאת המועצה שלי ראש מועצה אחרת. אני איתו מתנהל בצורה שבה אני מתנהל, ישיבות עבודה, הצגת נתונים, מסמכים, אני רודף אחריו כבר שנתיים וחצי שייתן תשובה. רוצה להשקיע במוקד? כן? יש עלות, ישבנו, ביררנו, כימתנו, זה כמה שזה עולה. אתה לא רוצה? אני יודע להפעיל את המוקד לבד. זה לא הפרויקט הראשון שגוש עציון מחליט שהוא לא רוצה להיות שותף בו. זה קרה עם המרכז להתפתחות הילד, אפרת המשיכו, המשיכו, המשיכו, בסוף זה גווע, כי לא יכולנו לעמוד בזה לבד. במוקד אני לא חושב שאנחנו נעמוד שם. הם חיים באיזה שהוא דיס אינפורמציה שהם מממנים לנו את הביטחון. זה לא נכון, תושבי אפרת משלמים טבין ותקילין עבור הפעלת המוקד, עבור חברת השמירה, עבור רכבי הסיור. אתה שואל אותי? כן, זה חלק מאיכות החיים. אתה היום מתאר לעצמך מצב שתושבי אפרת מוכנים לבטל פה את כל מערך האבטחה, לבטל פה את השערים, לבטל את רכבי הסיור? לא. אז כאלה שיקראו לזה מפונק, יש כאלה שיגידו שהתרגלנו לזה ויש כאלה שיגידו שזו נקודת עוצמה.
- אבי חדידה:** לכן אני אומר, יש לנו פה נקודה שאנחנו לא מגיעים לאיזה שהיא הסכמה שאיתה אנחנו יכולים להתקדם, השאלה מה אנחנו עושים.
- יהודה שויגר:** לפני זה אני מציע לך לבוא ואני אראה לך את הקלסר שאנחנו הכנו, כי אני האמא של המסודרים. יש לנו שבע שנים תכתובות, כל תכתובת שיצאה דרך עודד, דרכי, לפינצ'י, יחד עם כל המכתבים שנשלחו על דינו ועל ידם, הכול מתועד, כולל התחקיר של בת עין, כולל כל מה שאתה רוצה, דרך כל סיכום של האלוף והכול. תעבור על כל הקלסר הזה ואחר כך תגיד לי אם אתה חושב אותו דבר.
- עודד רביבי:** אבי, עזוב. אתה בעצם לא בא לחדש כלום.

אבי חדידה: אני לא מחדש. אני רוצה שנמצא פתרון לבעיה.

עודד רביבי: אבי, אומרת לך רשות אחרת, 'אני לא רואה את תפקידי כמו שהמועצה המקומית אפרת רואה את תפקידה'. אמירה לגיטימית. זה מה שהוא אומר לך. מה אתה עושה עם האמירה הזאת? יש לך שתי אפשרויות, אחת להגיד לו 'אתה יודע מה? אני מקבל ואני ממשיך לממן אותך', ושתיים, אם אתה באמת לא רואה את תפקידך כמו שמועצה מקומית אפרת רואה, אז בסדר, אז אתה לא צריך מוקד ותתנהל כמו שאתה רוצה. אבל זה כל מה שאני אומר לו, איזה אסון יקרה? הוא בא ומצהיר שהוא לא חושב שהוא צריך לעשות מוקד כזה, הוא בא ומצהיר שלא צריך שתי בחורות במשמרת, הוא בא ומצהיר שלא צריך שיהיה מערך אבטחה ליישוב כי זה תפקידו של הצבא לעשות? בסדר, אני חושב אחרת, אני רוצה לתת ליישוב שלי את מה שאני רוצה לתת, אתה אל תיתן ליישובים שלך את זה וזהו.

יהודה שויגר: תחזיר את המצב לקדמותו, יחד עם שני חיילי הגני"ש - - -

אבי חדידה: מה שאתה אומר זה היפרדות.

עודד רביבי: מה אני יכול לעשות?

אבי חדידה: אוקיי, בסדר, אבל בואו נעשה את זה. השאלה אם אנחנו יכולים לחיות עם זה שהוא מעביר לנו 110,000 שקל בשנה. אם התשובה היא לא, אז אנחנו צריכים להתחיל את המהלך הזה.

עודד רביבי: אנחנו כבר בסופו, אנחנו לא מתבכבשים. אני אומר לך עוד פעם, התאריך שנקבע היה ה-1 באפריל, הם שלחו דמי אתנן בשבוע האחרון של מרץ, אז שלחתי לדוידי עוד מכתב, 'תודה רבה על הכסף, ל-2013 זה לא מכסה את החוב שלך, אני חושב שבזה יש הצהרת כוונות שאתה לא רוצה לעבוד בצורה של שיתוף פעולה, אז תגיד לי לאן אתה רוצה שאני אעביר לך את המרכזייה של הגדרות שלך ואני אעביר. אם יהיה שם מישהו, לא יהיה שם מישהו, אם מישהו ישמע התראות גדר, או לא ישמע התראות גדר, תעשה עם זה מה שאתה מבין'.

תמיר פוגל: קיבלנו את ה-100,000 שקל?

עודד רביבי: קיבלנו.

תמיר פוגל: עודד, אי אפשר לחתום איתם על איזה שהוא הסכם?

עודד רביבי: לטענתם יש הסכם שנחתם בשנת 2000 על ידי שני קב"טים, שלא בדיוק היינו שמחים לסיפור הזה, שהוא לא לקח בחשבון שום ראייה עתידית, והם נעולים על ההסכם הזה. ההסכם הזה הוא לא רלוונטי לכלום, מה שכתוב בהסכם הוא לא מה שקורה היום. אז הם מרגישים שהם מאוד לארגיים איתך, שלחו לך 100,000 שקל כי זה אפילו לא כתוב בהסכם.

יהודה שויגר: ההסכם היה בשנת 2001 שבו מי שאייש את המוקדים זה חיילי מילואים, חיילי הגנ"ש, ואז כתבו שם, בעלויות כוח האדם, בגלל שיש את חיילי ההגנ"ש והם אמרו שהם מוותרים על הדבר הזה, כל הנושא של כוח אדם יהיה קשור למועצה המקומית אפרת. מזה הם גוזרים את התלי תלים של כל הדברים האלה. מאז השתנו, מכשירי הקשר הישנים שנמצאים שם והטלפון שעונה הוחלפו במצלמות, הוחלפו במרכזייה, הוחלפו בגדרות, הוחלפו בחדרי נשק, כשעל כל הדברים האלה אפרת שילמה דרך התרומה וגוש עציון לא שמו שקל אחד על כל המערכות האלה, שמשרתות גם אותם. מאז הם השתדרגו אלפי מונים, איכות כוח האדם עלתה באלפי מונים, הם מסוגלים לנהל אירוע, לעקוב אחרי אירועים, לקבל אירוע וכו', ובסוף יש לך את זה. אם רוצים להחזיר את המצב לקדמותו, מצוין, אז זה שני חיילים שנמצאים שם, בלי כלום.

תמיר פוגל: הייתה הצעה מצדנו לחתום על הסכם חדש מעודכן איתם והם סירבו?

יהודה שויגר: בטח, כן.

תמיר פוגל: והם סירבו?

יהודה שויגר: בטח. הרבה פעמים רצינו לשנות, אבל - - -

תמיר פוגל: אז מה המסקנה מכל הסיפור?

עודד רביבי: המסקנה שלי ברורה, שהם לא רוצים להשקיע את הסכומים שצריך להשקיע במוקד ולכן אנחנו הולכים לתהליך של היפרדות.

אבי חדידה: כשנהיה מוקד נפרד, אנחנו נתעסק רק עם היישוב שלנו או גם על הצירים?

עודד רביבי: כאשר מתקשר אליי רכב ואומר לי שזורקים עליו אבנים בעיקול הדרך, אז אני הולך להתעסק עם זה ואני מדווח את זה לצבא ולמשטרה, כי אני לא - - -

אבי חדידה: השאלה אם זה יגיע אלינו.

עודד רביבי: זה יגיע אלינו, כי מגיעות אליי גם קריאות של בית שמש ובית"ר.

- אבי חדידה:** - - - לקחת איזה אירועים שאנחנו רוצים ולהחליט אחר כך, ואז אנחנו נוכל לקבל החלטה אצלנו על מה אנחנו כן - - -
- עודד רביבי:** אבל אני יכול להגיד לך שאם יהיה אירוע על פריצה לנשקיה של כפר עציון, זה לא בדיוק יעניין אותי.
- מיכאל דהן:** השאלה אם זה יוזיל את העלויות?
- עודד רביבי:** לא.
- מיכאל דהן:** אז אם זה לא יוזיל את העלויות, אז מה אכפת לנו להמשיך לקבל 100,000 שקל?
- עודד רביבי:** מה עם האחריות? מה עם התנהלות נכונה?
- מיכאל דהן:** אני מבין את העיקרון ואני מוכן ללכת איתו ומאוד חשוב לקדם את העניין, אבל אם לא, מה אכפת לנו לקבל 100,000 שקל?
- דבורה מלכי:** מיכאל, אני מרגישה כבר הרבה זמן שבינינו לבין גוש עציון יש מצב שאפשר לאפיין אותו כזוג בסכסוך. זה מדהים. דיברנו קודם על מרכז גישור, לגמרי, אתה רואה, כל צד גם כועס, גם צודק, גם יש לו מסמכים וגם - - - אני באופן אישי או בתור תושבת מאוד מאוד הייתי רוצה שההורים משני הצדדים יצליחו ליצור גשר וקשר. רע לי שאנחנו עושים דברים, רע לי שהם מתנהגים ככה, רע לי שאנחנו לא בשיתוף פעולה הרבה יותר מלא. על מה דיברנו לפני כן? על מה אמרנו שאולי נעשה את זה איתם? על ה-1,000 זקנים. אבל סתם, במצב שלנו אנחנו יכולים - - -
- יהודה שויגר:** לא, אני אתן לך משהו הרבה יותר פשוט.
- דבורה מלכי:** יהודה, שנייה. אני מרגישה את הכעס שלנו ואני מבינה אותו גם, אני יודעת שיש פערים בין שנינו, יכול להיות שהם מובנים, אבל זה באמת, סליחה שאני משווה שוב, כמו בני זוג. העניין הוא שאני מרגישה וגם הרבה תושבים מרגישים, אנשים שלא קשורים למועצה ושואמרים להם 'תקציב, תקציב', אנחנו חוצים את הכביש כל יום, לא נראה העניין הזה. העניין הוא כמה אנחנו יכולים באמת ללכת אחורה, ללכת קדימה, לדבר ביחד. אני לא יודעת, כי צריך מישהו שיכוון את השיחה הזאת, ואנחנו נעשה את זה כך שזה באמת לא יגיע ללזרוק אחד על השני עטים ועוגיות ובקבוקי קולה, אבל צריך למצוא את המקומות שבהם אנחנו יכולים לשתף פעולה. יהודה, זה לא טוב לנו, מרחבית, אישית, יישובית, הכול.

תראה מה אנחנו אומרים, תראה כמה אנחנו כועסים שאנחנו לא הולכים לתת להם מענה, למרות שלנו זה לא יעזור. זה loss-loss situation. זה ברור.

יהודה שויגר: דבורה, מועדון הקשישים, נכנסתי לסוגיה הזאת נקי לגמרי. דוד פרלה אמר לי,

'תשמע, אני בסיטואציה שבה אנחנו משלמים כאפרת באופן שוטף ורגיל על מועדון הקשישים', כתוב שאמורה להיות ועדת בקרה על הנושא הזה, שמתכנסת אחת לשלושה-ארבעה חודשים, שלוש פעמים בשנה, כדי לאשר את התקציב, כדי לעשות בקרה, כדי לראות, דליה מגיעה לפה ואנחנו כולנו עושים, משותף לאפרת ולגוש עציון, 160,000 שקל כל רשות טה טה טה וכו'. אני דוחף לזה שהם יתכנסו לפגישות שם, אין ועדת בקרה, אין דבר כזה בקרה. כשאנחנו יושבים איתם לבקרה על הנושא של מה יוצא ממועדון הקשישים, הם מתחילים לעשות לנו חישוב, 160,000 שקל ל-20 קשישים שנמצאים שם, זה אומר שאני משקיע 8,000 שקל פר קשיש, האם זה אותו סכום שאני משקיע פר זה, האם זה אותו סכום - - -? אתה לא יוצא ראש ממה הם רוצים בינם לבין עצמם, ובסופו של דבר אני הייתי צריך למצוא את עצמי מתנה את הכסף של אפרת בגלל שהמועצה לא הייתה מוכנה להעביר למתנ"ס גוש עציון, לא אליי, את הכסף שהם היו צריכים להביא, כי הם התחייבו לחלוקה של 50% בסכום של גוש עציון בין המועצה לבין המתנ"ס. אני הייתי צריך להיכנס ולהתנות את הכסף של אפרת בזה שהם יצליחו להסתדר אחד עם השני. אין בקרה, אין ביקורת, אנחנו קוראים אותם לסדר, אנחנו מדברים, כולה על פרויקט קטן, על פרויקט של 400,000 שקל בשנה משותף. אין, מה זה הדבר הזה? אין ירידה לפרטים.

בשנה שעברה המתנ"ס החליט על דעת עצמו, היות שלא קיבלו כספים מגוש עציון השביתו חודש של פעילות.

עודד רביבי: מתנ"ס של גוש עציון.

יהודה שויגר: כן. אנחנו מגיעים לפה בסוף השנה, בא מנהל המתנ"ס, בני, אומר לכולנו 'חבריה, רק שתדעו, היה פה חודש של - - -'. רועי יושב פה, מסתכל עליו, 'מה? איך השבתתם חודש? אתה דיברת איתי?'. אני מסתכל עליהם, תגידו לי, חבורה של גלמים, אתם לא מדברים אחד עם השני? נו באמת, מה זה הדבר הזה

עכשיו, אתה מדבר על פרויקט פשוט של מועדון קשישים, שאנחנו מדברים על 60

אנשים - - -

דוד שפיר: יהודה, תעצור. בוא לא נחלק ציונים למועצה אזורית גוש עציון, בוא נתעסק במה

שיש בינינו לבינם ונשאיר להם לנהל את עצמם כמו שהם מבינים.

יהודה שויגר: אבל הבעיה היא שאני השותף השלישי.

דובר: זה משליך עלינו.

דובי שפיר: לא לכבודנו לחלק ציונים להם על ההתנהלות הפנימית שלהם. יש לנו מספיק

טענות מולם.

יהודה שויגר: אני מזמין אתכם להצטרף לדיונים האלה, בואו, תהיו פעם אחת בפגישה כזאת

ואחר כך תהיו באותן תחושות. לכל הדברים האלה הגענו בצורה נקייה, רועי

התחיל את תפקידו בצורה נקייה, דוד התחיל את תפקידו מול עודד בצורה נקייה.

הביקור הראשון שלו היה בתוך המוקד, הוא אמר, 'חבר'ה, אני הולך לשנות את

הדבר הזה והולך לטפל בדבר הזה. שמעתי, הבנתי. ככה הוא התחיל את הביקור

שלו, את הקדנציה הראשונה בביקור באפרת בתוך המוקד, עם הבטחות, עם

הצהרות, עם הכול. כל הדברים נעשו בצורה נקייה.

נתתי לכם אינספור דוגמאות גם לפעילויות תרבות שבהן אנחנו מצאנו את עצמנו

במופע של שלומי שבת עם התחייבות ובשבוע האחרון מתנ"ס גוש עציון בא

ואומר 'חבר'ה, אני מסיר את ידי, את ה-30,000 שקל, אני לא משתתף'. אתה

עומד שבוע לפני האירוע ומה אתה עושה?

דובי שפיר: בהמשך להצעה של אבי. אבי, אני הייתי מציע, לא להביא לפה נציג של המועצה

האזורית מול המועצה שלנו. הרבה יותר הגיוני, אם תצליח, או מישהו אחר

מאיתנו יצליח, לקבוע פגישה של נגיד שלושה נציגים משלהם עם שלושה נציגים

שלנו. זה יכול להיות מצדנו הנציג המקצועי, לצורך העניין יהודה, שרון וחבר

מועצה, או יהודה ושני חברי מועצה, מול משהו מקביל אצלם, כדי לנסות לדבר

על הדברים ולראות אם יש קשר, הזוג שבמחלוקת, כמו שקראת לזה. ואז אם

יהיה באמת משהו שאפשר לעשות עם זה משהו יותר אפשר ללכת לפרום היותר

רחב בשיתוף ראשי המועצות עצמם.

אבי חדידה: אם זה מקובל - - -

- דובי שפיר:** להביא לפה ראש מועצה או מנכ"ל מועצה שיישב פה מול כולנו, זה נראה לי לא מכובד.
- תמיר פוגל:** ועדת היגוי בין יישובית.
- אבי חזידה:** אם זה מקובל, נוכל ל - - -
- דובי שפיר:** דבורה, את מקבלת את מה שאמרתי?
- עודד רביבי:** אני הצעתי את זה לפני שתי ישיבות. לא קרה שום דבר, רבותיי. לצערי, במערכת היחסים עם גוש עציון אני פסימי לחלוטין. זה לא זוג נשוי, הדימוי הוא לא נכון. זה לא זוג נשוי, זה שני מבוגרים עם צרכים שונים שלפעמים יש מכנה משותף ולפעמים אין מכנה משותף.
- נעמה טל:** אני חושבת שברמת התושבים כולם מפסידים מזה.
- עודד רביבי:** ברמת התושבים לא כולם מפסידים מזה. אם יש שורה של פרויקטים שמועצה מקומית אפרת מממנת ביתר את מועצה אזורית גוש עציון, אז תושבי אפרת מפסידים.
- דבורה מלכי:** מה שאתה אומר לנו עכשיו, בשנה הבאה אנחנו נפרדים, לא נחסוך, נפסיד 100,000 שקל. זה אנחנו מפסידים. הם מפסידים את כל ההגנה.
- עודד רביבי:** אני ארוויח שקט נפשי ובזבוז זמן של שלוש שנים רדיפה אחרי עצמי. לא סתם נתתי לכם העתק של כל המכתבים. בואו, הכול נלעס שם, בצורה הכי מקצועית שאפשר, בלי שום אמוציות.
- תמיר פוגל:** אבל לא נראה לך נכון להקים מין פורום כזה משותף של שתי המועצות?
- עודד רביבי:** רבותיי - - -
- דובי שפיר:** עודד הרים לנו, נדמה לי בישיבה האחרונה, לפורום הזה - - -
- עודד רביבי:** אמרתי, מי שרוצה - - -
- דובי שפיר:** הוא אמר, אם מישוהו מסוגל להרים, שירים. אבי ניסה, אני אומר לו שלדעתי השיטה הזאת לא, אבל פורום אחר כן.
- עודד רביבי:** פינצ'י הוא לא סמכות, הגזבר של גוש עציון לא מדבר איתנו על כסף יותר - - -
- אבי חזידה:** הוא כמובן אמר לי שאם דוידי מאשר לו הוא מוכן, אבל בסדר - - -
- עודד רביבי:** באמת, אני אוהב את פינצ'י ואני לא רוצה לשים אותו במשבצת הזאת ופינצ'י בסוף הוא לא הסמכות, בסוף יש ראש מועצה והוא מקבל את החלטות. דוידי יודע בדיוק מה דרוש כדי להמשיך להפעיל את המוקד ביחד. אם הייתה באה

הצעה נגדית הייתי אומר לכם 'רבתיי, הוא אומר שנחלק שליש ושני שלישי', הייתי אומר לכם את זה. אבל הקדמתי ואמרתי, התפיסה היא תפיסה שונה. הוא אומר 'אני לא חושב שאני צריך לתת מענה ביטחוני לתושבים'. זו תפיסה של ארגון. למה לי להתווכח? למה לי להיות מתוסכל מהסיפור הזה?

נעמה טל: למה לך להיות מתוסכל מהסיפור הזה? לא דווקא ברמת המוקד, אלא באמת למשל מה שדיברנו עכשיו על הקשישים, ברמת מערכת החינוך, ברמת פינוי הזבל.

עודד רביבי: נעמה, את מדברת כאילו רק הרגע הגעת, כאילו את לא מבינה שיש פה - - -

נעמה טל: לא, ברור שאני מבינה שיש הבדלים.

עודד רביבי: את לא מבינה, כי את אומרת בסופו של דבר משהו שהוא נראה לגמרי

טריוויאלי ובסופו של דבר יש עניין של איך אתה מתייחס לפרויקטים שלך. אני מקבל את מה שאת אומרת, שזה הבדל בתרבות ארגונית בין מועצה מקומית לבין מועצה אזורית. הקמנו איתם ביחד בית ספר למחוננים. את יודעת בדיוק מה קורה בבית הספר למחוננים. אצלי זה לא היה קורה ככה, כי אצלי הייתי משגיח על זה בצורה אחרת. הקמתי יחד איתם את בית ספר אוריה, לפני שש שנים, אנחנו במצב שאנחנו עדיין לא יודעים היום איפה אוריה הולך לבנות את משכן הקבע שלו. למה? יש שטחים, יש מגרשים, יש תלמידים, יש משרד חינוך שמוכן לשלם. אז אני לא מעביר ציונים, בסדר - - -

נעמה טל: אני לא מיתממת ואני לא באתי עכשיו, רק מה שאני אומרת, שכתושבת אפרת שמשתמשת במערכת החינוך, הבריאות, הספורט, הפנאי, בית הקברות, לא עלינו, בכל מקום זה נראה לי חבל, בלשון המעטה.

עודד רביבי: יש שתי אפשרויות, ללכת למהלך של איחוד רשויות ושאפרת תהיה עוד יישוב במועצה אזורית גוש עציון.

נעמה טל: לא, אנחנו יודעים שזה לא יקרה.

עודד רביבי: להערכתי רוב תושבי אפרת לא ירצו את זה. האופציה השנייה זה להגיע למצב שבו סדרי העדיפויות הם זהים וגם בזה אני לא רואה את זה קורה, כי בסופו של דבר האינטרסים הם אינטרסים שונים. אין פה את ההבנה הזאת שאני מוכן פעם אחת לוותר כי פעם שנייה אני מרוויח, כי זאת לא ההתייחסות. אם אני לא מצליח להגיע להבנה למה לא בונים עד היום את אוריה, אז אני בבעיה. אם יש מועדון קשישים שאני כן מפעיל ביחד, אני משלם את חלקי והצד השני לא משלם

את חלקו, אני בבעיה. אם אני משלם במרכז לטיהור שפכים יותר, יש לי פחות תושבים ואני משלם את אותו סכום כמו גוש עציון, למה? כי כשחתמו את ההסכם בשתי המועצות היו 7,000 תושבים ולא מוכנים לפתוח איתי את ההסכם, כי ההסכם אומר חצי חצי, אז אני משלם יותר. תנו לי דוגמה אחת של משהו שמועצה מקומית אפרת משלמת פחות אני מרים ידיים. אין דבר כזה. בית עלמין, אמרנו, בואו, גם את זה אנחנו מוכנים לחתום, רק כדי שלא יהיו נושאים במחלוקת, בואו. מיליון שקל שלא שבטוח שהיינו צריכים לשלם אותם. שילמנו, למה? כדי שיהיה שקט, כדי שאפשר יהיה להיקבר בשקט.

יהודה שויגר: כלבייה, יש הסכם היסטורי מלפני 15 שנה שבו אפרת, מעבר לעלות של ה-30 ומשהו שקל ליום, היה תג מחיר של 350 שקל, כי אפרת לא השתתפה בעלות ההקמה של הכלבייה בגוש עציון. כבר כמה שנים שאנחנו מנסים להגיד להם, יתשמעו, 350 השקל האלה, של תושבי אפרת, שמועצה מקומית אפרת משלמת על כל כלב שנכנס, אני גובה מהתושב רק את ה-30 שקל, אני משלם גם מס של 350 שקל. אני אומר להם, 'חבר'ה, עברו כבר 15 שנה, אנחנו שילמנו במשך 15 שנה 350 שקל כפול איקס כלבים שהיו, בואו, הגיע הזמן לרענן קצת את הדברים. בואו, התקדמנו. אנחנו מדברים על שיתופי פעולה, על גיבוי בין וטרינרים שנמצאים פה, עדיין, עשו לי הנחה אחרי שישבנו בישיבת עבודה, ירדו מ-350 ל-307 שקלים, למה? כי בסוף מדברים על, אמרו לי, 'זה איש שצריך להיות זמין שם במקום וזו הביקורת של זה וזה', איש השפ"ע שלהם שנמצא. אמרתי לו, 'תגיד לי, אתה לא מתבייש? אני מחייב אותך על ביקורת של יוסי שלוש שמגיע כממונה בטיחות על כל בתי הספר של אורות עציון בנים? אני מחייב אותך על קב"ט מוסדות חינוך פר החישוב שלו, על השירות הפסיכולוגי שנמצאים פה?' יש מיליון ואחד שירותים שאפרת לא מחייבת אותם למרות שבתי הספר הם בתי ספר משותפים. 'תגיד לי, אתה גובה ממני את ה-307 שקל, על מה אתה מדבר?' מדברים על סכומים של 10,000 שקל בשנה.

אבי חזידה: לפי מה שאתם אומרים עכשיו אנחנו לא צריכים להיפרד רק במוקד.

יהודה שויגר: נכון. כל חלקת אלוהים טובה, בכל התכתובות שלי אמרתי להם, 'כל חלקת אלוהים טובה משותפת לשתי הרשויות אתם גוזרים', אמרתי לרועי בצורה הכי

ברורה בכל התכתובות, 'כל חלקת אלוהים טובה משותפת בין אפרת לגוש עציון, דינה יהיה אחד, כי אתם מובילים את זה למקום כזה'.

נעמה טל: אין שום מקום שיש משהו שעובד?

דבורה מלכי: אז בוא תגיד מה צריך לעשות אופרטיבית בכל - - -

אבי חזידה: זה דבר שצריך לעלות במליאה וההחלטה שהיא החלטה - - -

עודד רביבי: אני לא רוצה להעביר החלטה כזאת.

אבי חזידה: אבל זה מה שמתמע מהדברים, שאנחנו ניפרד. אז צריך להביא את זה לכאן.

עודד רביבי: דבר ראשון, אנחנו מופרדים - - -

דבורה מלכי: בקשישים עדיין אנחנו משלמים ועדיין הם לא - - -

עודד רביבי: בקשישים הוא הודיע שאם הוא לא יגיע למכסה מסוימת של קשישים הוא סוגר

את המועדון. מה קרה במרכז להתפתחות הילד? הוא אמר, 'רבותיי, זה תפקיד

של משרד הבריאות, אז מה אם זה נותן שירות לתושבים? אני לא רוצה יותר

לשלם'. ביום בהיר אחד הפסיק את התשלומים. המרכז לבריאות הילד נסגר.

מועדון קשישים, יכול להיות שיום אחד הוא יחליט לסגור אותו.

אבי חזידה: אז אני חוזר שוב, אנחנו נצטרך להיפרד גם בשאר הדברים, לא רק במוקד.

עודד רביבי: יכול להיות.

אבי חזידה: דבר כזה צריך לבוא לדיון הרבה יותר יסודי פה במליאה.

עודד רביבי: אבל אני לא מעלה החלטה אסטרטגית כזו, כי אני לא רוצה לעשות את זה. אני

לא רוצה להיפרד, אני חושב שאני מסכים עם הקו של נעמה ששיתופי הפעולה

יכולים רק לעזור לאנשים ואני מוכן לשלם מחיר עודף בכל הפרויקטים האלה

כדי לשמור על שיתופי הפעולה, אבל שבסוף - - -

אבי חזידה: אז הפתרון זה הקמת צוות שיעשה דיאלוג. אני יודע שהדיאלוג נעשה במהלך

השנים, אני מבין את זה.

יהודה שויגר: אבי, אנחנו הולכים לבנות פה מועדון קשישים דרך הביטוח הלאומי, שמועצה

מקומית אפרת משתתפת במאטצ'ינג של 20%, סדר גודל של 3 מיליון ומשהו,

כשאנחנו משקיעים בזה כמה מאות אלפי שקלים. אני רוצה לדבר עם גוש עציון

היום על מועדון הקשישים הזה, שהולך לעבור מאלון שבות לפה, בואו נדבר היום

איך אנחנו מעבירים ואיך אנחנו מפרידים היום, בין יחידת תשושי הנפש ליחידה

הרגילה של מועדון הקשישים. בואו נדבר היום איך עושים את זה, כי אם לא

נתחיל את התהליך הזה של ההפרדה בין שני המועדונים האלה מה נעשה עוד שנתיים? נבוא לתשושי נפש, נגיד להם 'חבר'ה, אתם תשושי נפש, בואו, אנחנו עכשיו מועדונים מופרדים'. בואו נתחיל את התהליך הזה עכשיו.

מה יקרה? אני הולך לנהל את הדבר הזה, הרציונל מדבר על זה שיש הצדקה לזה שאנחנו מדברים על קשישים גם מאפרת וגם מגוש עציון, דיברנו על המספרים של הקשישים. אבל בסוף, איך אני אמצא את עצמי? עם זה שאני רודף סביב הזנב של עצמי? עם זה שיש לי פרטנר שאני כל פעם צריך להתנהל איתו באיזה שהם מרדפים? זה לא נורמלי. כמות הפגישות שאנחנו השקענו בגוש עציון היא לא הגיונית.

עודד רביבי: שלא תבין שזה היה מצב קבוע. גוש עציון, בא שאול גולדשטיין, אמר 'בתפיסה רעיונית אני לא חושב שזה תפקיד המועצה לדאוג לביטחון כזה'. בסדר, אמרתי, 'אתה יודע מה? אני מוכן לשלם טיפה יותר, כי יש לנו שיתופי פעולה בדברים האחרים' ובתקופתו חתמנו על ההסכם עם אוריה ובתקופתו הגענו להבנות על בית העלמין והסיפור הזה של ביטוח לאומי נולד מתוך זה שהגענו להסכמה עם גוש עציון שבונים את זה באפרת עבור תשושי הנפש של שתי האוכלוסיות, הבינוי לאורות יהודה, 17 מיליון שקל, נחתם על סמך זה שגוש עציון אמרו 'אנחנו מוכנים לבנות באפרת את בית הספר'. היו הבנות, היו הסכמים, זה לא הכול רק שמור לי, כל הזמן הוא שומר לעצמו.

המציאות כרגע היא כזאת, באמת, אתה יודע, בסופו של דבר אתה אומר, גם גירושין, אם את רוצה דווקא את עולם המושגים של נישואים, נישואים זה לא בכל מחיר. יש זוגות שזו הייתה טעות שהם התחתנו וטוב יהיה שהם ייפרדו. אם אני בסוף בוחן כמה זמן אני צריך להשקיע כדי לנסות לתחזק את מערכת היחסים הזאת, זה לא רציונלי, על מה? על מה? כשהוא אומר לך מראש 'אני לא חושב שזה תפקידי ואני לא רוצה להיות שם', אז מה אני אעשה?

לכן אני גם לא עושה דיון אסטרטגי על מערכת היחסים עם גוש עציון. לא עושה את זה. כי אם המוקד, הוא אומר שזה לא תפקידו והוא לא רוצה לשלם על זה, אז עזוב אותי, לא רוצה לעשות מזה - - -

אבי חדידה: אז אתה אומר שבנקודה הזאת הספציפית של המוקד אתה נפרד ממנו.

עודד רביבי: נכון.

- אבי חדידה:** אבל אנחנו שומעים שיש עוד בעיות.
- עודד רביבי:** אז אנחנו מנסים לפתור אותן. אתה רוצה להצטרף לשולחן? אתה מוזמן. תאמין לי, אתה תהיה מהר מאוד מתוסכל, תיראה בסוף כמוני עם שערות שיבה. אם אתה רוצה אתה מוזמן.
- יהודה שויגר:** באו אליי לגבי סוגיות נוער, לגבי שיתופי פעולה בנושא מופעים, לגבי הופעות, לגבי פעילויות בקיץ, אבי רומנו בא אליי בדחילו ורחימו, אמרתי לו, 'אבי, הם רוצים, הם מתחייבים, עזוב אותי, אין ויכוחים בין אפרת לגוש עציון, יש שיתוף פעולה שהם רוצים לעשות אותו, אבל הם מתחייבים אליו מהתחלה ועד הסוף? אנחנו שם, אין לי בעיה'. נשתף איתו פעולה. מופע מתגייסים, צופי אש שעשינו ביחד, היו גם פרויקטים שהצליחו, אבל ברגע ש - - - כנראה, או שההעברות הן מהתחלה ועד הסוף, או שזה בצורה כזאת או אחרת.
- תמיר פוגל:** אני חושב שלא להתבסס על הבנות, אלא להתבסס על דברים כתובים ומחייבים. הסכמים, חוזים, דברים כאלה. אם יש לך מישהו שמתנער, זה חייב להיות כתוב וחתום. אם מישהו מתנער מזה, אתה יכול לתבוע אותו.
- עודד רביבי:** אנחנו לא רוצים לתבוע אותם ולא מעניין אותי מערכת היחסים בבתי משפט. כשאני עכשיו מקים אירוע של מופע ספציפי או כשאני נכנס לאירוע של צופי אש, אז אד הוק, או שהוא עובד או שהוא לא עובד. כשאני צריך לקחת אירועים כאלה שהם יותר קשים, אז זה יותר בעייתי.
- תמיר פוגל:** אבל היפרדות של המוקד הולכת לעלות לנו יותר כסף מקודם. זאת אומרת שהאינטרס של המועצה הוא לשמור על - - -
- עודד רביבי:** אני אומר עוד פעם, האינטרס הכלכלי הוא בהחלט לשמור על שיתוף פעולה, אבל האינטרס הנפשי הוא - - - אתה לא יכול להמשיך לחיות בפיצול הזה.
- אבי חדידה:** זה האינטרס המוסרי שלנו כלפי משלמי הארנונה שלנו, שיכול להיות שזה יעלה לנו אותו דבר, אבל עם כל הכבוד אנחנו לא רוצים לאמלל גם אותם.
- תמיר פוגל:** כרגע התושבים של אפרת מממנים חלק מהשירותים של - - - ?
- יהודה שויגר:** תמיר, זה גם האחריות. אם אני מוצא את עצמי שבע שנים רודף אחרי קב"ט גוש עציון כדי שיכינו את תיקי יישוב שלהם למוקד, בואו, זה חלק מהאחריות. בסוף אני יודע שכשיש אירוע אני, כאחראי על המוקד שיושב אצלי, צריך לדאוג שהמוקד יתפקד כמו שצריך.

- תמיר פוגל:** נפרדת מהם, אם יהיה מחר אירוע בבת עין עוד פעם, אז המוקד הזה לא יתפקד אם הוא יקבל טלפון?
- עודד רביבי:** אני אומר, רבותי, 'לי אין את המידע פה, תפנו למוקד גוש עציון'. 'אתם רוצים, אני ארים טלפון למשטרה, אתם רוצים, אני ארים טלפון לכיבוי אש', אבל די.
- יהודה שויגר:** את מה שצריך לעזור אנחנו נעזור, אבל זה במסגרת מה שיש לי.
- עודד רביבי:** זה יהיה במסגרת עזרה, לא במסגרת אחריות.
- תמיר פוגל:** לחמ"ל יש עדיין חמ"ל - - -
- יהודה שויגר:** כן, חמ"ל הגמ"ר. יש לי מסמך, גם של האלוף וגם של זה, שאומר ששאלו גולדשטיין פנה בזמנו, שהוא ביקש שהמוקד של גוש עציון יועבר להגמ"ר ומוציאים לו מכתב שאומר בצורה מאוד ברורה שחמ"ל הגמ"ר לא יכול לשמש את הדברים כי אין לו את הדברים האזרחיים שהוא יכול להפעיל ואם אתה מתבסס על זה שיש לך מערכת קשר כמו שהייתה פעם, זה לא זה. ואם אתה רוצה להפעיל את המערכות האזרחיות שלך בשעת חירום, כנראה שאתה צריך מוקד משלך.
- נעמה טל:** אבל יש להם צוותי צח"י יישוביים ו - - -
- יהודה שויגר:** תרדי למטה למוקד, עכשיו, תסתכלי מה יש שם של גוש עציון, ותראי.
- נעמה טל:** כי לא עודכן, או כי זה לא קיים?
- יהודה שויגר:** כי זה לא מעניין אותם, כי הם לא נמצאים שם, כי הם לא מעדכנים, כי הם לא מרעננים, כי הם לא מתרגלים את המוקד, כי הם לא עושים כלום כדי שהמוקד הזה יוכל לתת להם את המענה בשעת אירוע אצלם בתוך גוש עציון.
- נעמה טל:** אתה מדבר פה מבחינת הפעלת המוקד, אבל זה לא שהם חסרי אחריות מבחינת ה - - -
- יהודה שויגר:** הם חסרי אחריות
- עודד רביבי:** זה חוסר אחריות.
- נעמה טל:** לא, זה חוסר אחריות מצד המוקד, אבל מבחינת ההתנהלות היישובית שלהם, כל יישוב - - -
- עודד רביבי:** אם אירוע בת עין, המוקד באפרת לא יודע איך לתפוס את הרבש"צ אז זה חוסר אחריות.
- תמיר פוגל:** מתי היה אירוע בת עין?

- עודד רביבי:** זה היה לפני ארבע שנים, אם לא חמש.
- תמיר פוגל:** מה יקרה אחרי ההיפרדות? הם יקימו מוקד שלהם?
- נעמה טל:** - - - מה עושים שם במוקד צח"י או כל מיני כאלה.
- יהודה שויגר:** נעמה, תרדי למטה, תראי את הדברים בעיניים. בסוף זה תלוי פר רפשי"צ. יש רפשי"צים נפלאים, עדנה בהר גילה, היה לה קשר מצוין עם המוקד. קשר מצוין, כי זה תלוי בן אדם. יואל מנווה דניאל, הוא הרפשי"צ שם, קשר מצוין ונפלא. איתן. זה שלושה רפשי"צים. למה? כי זה אנשים שמרגישים את הדבר בוער בקרבם והם עשו הכול כדי לעדכן את הנתונים במוקד. אבל לא בגלל שמישהו ביקש מהם, בגלל שהם מרגישים אחריות כלפי הדברים שלהם והם יודעים שהמוקד ייתן להם את המענה בשעת אירוע.
- תמיר פוגל:** מה יקרה מחר אחרי ההיפרדות, אם יהיה עוד אירוע? הם מקימים מוקד חלופי?
- עודד רביבי:** אני לוקח לדוגמה את אירוע השלג. בשלג הם החליטו שהם מקימים את המטה שלהם. מוקד, שהביאו תושב אפרת שישב מאחורי הטלפון, הוא לא קיבל מידע אמין, הוא אמר שהצירים פתוחים כשהצירים היו סגורים, הוא אמר שהצירים סגורים כשהצירים היו פתוחים. בסדר. קוראים לזה פינוק? זה רמת השירות שהם רוצים לתת לתושב שלהם. אני לא שופט, לא נותן ציון, זה היה המוקד.
- יהודה שויגר:** ואחרי זה בערב שבת הם עושים עקוב אחריי למוקד אפרת.
- דבורה מלכי:** - - -
- יהודה שויגר:** לא, זה משנה 100%, 150%. חבל.
- עודד רביבי:** אז למה לי להיות שם? למה לי למצוא את עצמי בשבת מחלל שבת בשביל גוש עציון שלא רוצים להפעיל מוקד בשבת?
- תמיר פוגל:** זה נשמע שזו החלטה שכבר נפלה.
- עודד רביבי:** אני מעדכן אתכם רק איפה זה עומד. מבחינתי ההחלטות לא השתנו. אמרתי, 'רבותיי, או שאתם מתחלקים איתנו, או שאנחנו לא ממשיכים לעבוד ביחד', ואני מעדכן אתכם שהם לא משנים מעמדתם והם לא מתרגשים. הם לא רצים אחריי. אתם מתרגשים הרבה יותר מהם, הם לא באים לפה ואומרים 'עודד, אנחנו רוצים את המוקד בכל אופן לעבוד ביחד. עודד, בוא נמצא דרכים לעבוד ביחד'. זה לא מעניין אותם. הוא אומר לך, 'אם אתה רוצה להפריד את מוקד, תפריד לי

את הציוד, תדאג שיהיה לי מוקד כמו שהיה לי קודם', הוא אפילו לא יודע מה היה לו מקודם.

יהודה שויגר: להחזיר את המצב לקדמותו.

דבורה מלכי: כמה שנים אנחנו ביחד במוקד?

יהודה שויגר: מ-2003. 11 שנים.

נעמה טל: למרות שזאת לא אחריותנו לגמרי, אני חושבת שאם חס וחלילה יקרה אירוע ביטחוני - - -

עודד רביבי: אנחנו נעזור.

נעמה טל: לא, לעזור איפה שנוכל בוודאי, אבל אנחנו בעצם רואים פה איזה שהיא קטסטרופה שעלולה להתרחש.

עודד רביבי: לא. סליחה, אני ראש מועצה מקומית אפרת. כשקרה אירוע בת עין כאב לי מאוד, אכזב אותי מאוד, גרם לי צער עמוק, לא הרגשתי לרגע אחריות על מה שקורה שם.

נעמה טל: זה לא אחריות שלך.

עודד רביבי: את אומרת אנחנו אחראים.

נעמה טל: לא, אני לא אומרת שאנחנו אחראים, לא אמרתי דבר כזה. אני אומרת שמדובר בסיפור של חיי אדם, אנחנו רואים פה שיש איזה שהוא מחדל או קטסטרופה שעומדים להתרחש, מה אנחנו יכולים לעשות חוץ מלצעוק?

דבורה מלכי: זה נשמע שאנחנו - - - הם מבינים שאנחנו רציניים ברצון להיפרד, או שזה לא מעניין אותם?

עודד רביבי: דבורה, הם מבינים וזה לא מעניין אותם, כי הקשב שלהם במקומות אחרים וזה לגיטימי. לכן אני לא צריך הליכי גישור. אני לא יכול להפנות את הקשב שלהם למקום אחר. אבי בא ואמר, הם לא רואים את זה כתפקידם, שם זה מתחיל ושם זה נגמר. אני לא יכול לחנך אותם, אני לא רוצה לחנך אותם. לא רוצה להיות במקום הזה. מבחינתו שהישוב יתעסק עם הביטחון, למה הוא צריך להתעסק עם זה כמועצה אזורית? אתם יודעים מה יכול להיות בסוף?

נעמה טל: תעשה מוקד אפרת ואלעזר.

יהודה שויגר: יכול להיות, זה בדיוק מה שאני רוצה להגיד. יכול מאוד להיות, קיבלנו הצעת מחיר כדי להצטרף לזה, חברת השמירה של אפרת, נוף ים, היא זאת שגם עושה

את האבטחה באלעזר, כי הם פנו אלינו וביקשו שאנחנו ניקח גם חסות על הדברים האלה. בואו, כל חלקת אלוהים טובה הייתה, רוני בזמנו, כיושב ראש ועדת הביטחון שם, ניסה להריץ איזה שהוא מהלך של מצלמות שיחברו דרך - - פניות היו לנו, אני מכיר את כל ההיסטוריה.

נעמה טל: ו-?

עודד רביבי: כולם, הם היו צריכים את הכסף להעמיד את המצלמות.

דבורה מלכי: 17 יישובים - - - כל אחד 20,000 שקל, זה בדיוק חצי מהסכום.

עודד רביבי: נכון. יכול מאוד להיות מצב שמהסיפור הזה בסוף ייווצר מצב שכן היישובים יבואו ויתחברו אלינו באופן אישי.

נעמה טל: כי ליישובים יש תקציב לעניין הזה.

עודד רביבי: יכול להיות, אני לא יודע.

יהודה שויגר: נווה דניאל גם דיבר על זה בזמנו וגם אלון שבות חשב על זה.

עודד רביבי: טוב, מבחינת גוש עציון זה עדכון יותר ארוך ממה שציפיתי, אבל בסדר.

שני שרים וסגן שר אחד, כולם של הבית היהודי, אמורים להגיע בחודש הקרוב. נפתלי בנט, כמו שאתם יודעים, ביטל.

אבי חדידה: ביטל לגמרי?

עודד רביבי: זה היה קבוע לשבוע שעבר, נדחה לשבוע הזה וכרגע זה נדחה לתאריך לא קבוע.

אבי חדידה: בעקבות זה אנחנו דוחים גם את הפתיחה של המעון או שזה לא קשור?

עודד רביבי: לא קשור. ההיפך, זה היה טיפה הזוי. הם ביקשו שבביקור שלו גם יהיו ילדים

שיקבלו אותו. אמרתי שרק עכשיו גמרנו לבנות את המעון, הוא לא מקבל. אז

אמרו לי 'לא, תדאג שיהיו ילדים', אמרתי 'בסדר', ואז הם דחו את זה ל-9

באפריל, 9 באפריל זה חופשת פסח, אז הרמנו טלפון לנטע להביא ילדים בהשכרה

כדי שינופפו עם דגלים בקיצור הוא פתר לנו את הבעיה והוא דחה את הביקור

לתאריך לא ידוע. בסך הכול הוא מאוד עמוס, אנחנו הבנו מרשת אמונה שהוא

הגיע לחנוך מעון בעפולה והקצה להם לצורך החנוכה של המעון 45 דקות. אז

לכשזה יהיה אנחנו נודיע לכם ונעשה את זה בשמחה.

יומיים אחרי פסח, 24 באפריל, אמור להגיע לפה סגן שר הדתות, הרב אלי בן

דהן. להערכתי זה ביקור שהוא משלב בין גוש עציון לאפרת, מתחיל אצלנו את

היום ומעבירים בבית העלמין ומבית העלמין אני יכול רק לשער שהוא עובר לגוש

עציון. זה בדרך כלל המפגשים של שרי הדתות, סגני שרי הדתות, מנכ"לי משרד הדתות, תמיד מתחילים פה ואז אנחנו עושים חפיפה בבית העלמין. 1 במאי אורי אריאל אמור להגיע לחנוך את סניף בני עקיבא החדש בזית וב-22 במאי אורי אורבך אמור להגיע לחנוך את מרכז שיינפלד.

נעמה טל: מרכז יפית משנה את שמו למרכז שיינפלד?

עודד רביבי: דבר ראשון, כבר יש את זה שם באותיות קידוש לבנה. בשביל התרומה שהוא נתן אנחנו הסכמנו לעשות את זה. מרכז יפית הוא בתוך מרכז שיינפלד, יש שם גם את מועדון הקתדרה שפועל בו, אפרופו מפגש בין דורי, בית מדרש שיזמו תלמידי כיתות י"ב והם בהחלט מתכוונים להזמין לקחת חלק גם גמלאים כדי שילמדו יחד איתם וכדי שתהיה ההפריה הזאת. יש שם מגרש פטאנק שאנחנו אמורים גם לעשות קורס לכל מי שלא צרפתי, ללמוד איך לשחק, ובסך הכול גם הרעיון להביא לשם את היביל מאורות עציון בנות ולבנות שם איזה שהוא מתחם שהייה עם בית קפה, כדי לשדרג את כל המתחם. זה חלק מההצדקה גם למקומות החניה הנוספים.

זה מבחינת עדכוני לוי"ז. יש לנו פער מבחינת ממונה על חופש המידע, שאין לנו נציג. בעצם מי שמעודכן בשומות הממשלתיות זאת קרן ואנחנו רוצים להחליף אותה בנילי. אז אם אין לכם התנגדות, נילי תהיה ממונה על חופש המידע הרשותית.

מבחינתי מה שנשאר זה התבחינים לתמיכות.

שרון הורוביץ: אנחנו מעבירים לאישור אותם תבחינים שהעברנו מ-2013. החל מ-2013 אנחנו החלטנו לתמוך דרך סעיף תמיכות בתקציב של המועצה, בעמותות בתי הספר היסודיים באפרת, שעד כמה שידוע לנו זה רק עמותת חיל באפרתה ועמותת אורות עציון, לפי קריטריון קבוע, לפי ערך תלמיד. בכיתות א'-ו' איקס כסף, מ-ז'-ח וואי כסף, ולכן אנחנו בכלל לא משפים בזה את ילדי גוש עציון כי ברגע שזה תמיכות אנחנו תומכים רק בילדי אפרת. כל שנה אנחנו נהיה צריכים להביא את זה לפה. אני רק חוזר על מה מדובר, עמותת הורים הפועלת לצד בית ספר יסודי באפרת, התמיכה תינתן עבור תלמידים תושבי אפרת בלבד הלומדים בבית הספר. גם אם יש תלמידים מרשות אחרת, לא משלמים עליהם. יש להם ותק של עשר

שנים, 50% מחברי העמותה אינם תושבי אפרת וכמובן העמותה עומדת בכל הדרישות הכלליות של נוהל תמיכות כחוק, אישור ניהול תקין וכו'.

דבורה מלכי: אתה רוצה ש-50% מחברי - - -

שרון הורוביץ: ההנהלה. לא חשוב, זו עמותה שנתמכת - - -

דבורה מלכי: לא יהיו תושבי אפרת?

שרון הורוביץ: יהיו, לפחות 50% תושבי אפרת.

דבורה מלכי: יש שם קריטריון של עשר שנות ותק של העמותה ובדגן ובתמר הם יצטרכו לחכות עשר שנים עד שאנחנו נתמוך בהם?

שרון הורוביץ: בעזרת ה' בשנה הבאה אם נחליט נשנה את הקריטריון. נכון, את צודקת, אם תהיה עמותת הורים ליד בית ספר חדש באפרת, אם תקום - - -

דבורה מלכי: אז יגידו שאנחנו משנים קריטריונים כדי זה זה.

שרון הורוביץ: זה הרבה יותר בריא מבחינת - - - על זה יש ויכוח במשרד הפנים, זה נראה הרבה יותר רציני כשאתה לא תומך בעמותה שהוקמה אתמול, עמותה שהיא יציבה, שהיא חיה ונושאת את עצמה.

דובי שפיר: האם כל מי שמופיע במסמך הזה זה אותו מסמך של שנה שעברה?

שרון הורוביץ: כן, אותו דבר כמו שנה שעברה. אחרי שיהיה את זה אנחנו נפרסם תמיכות. זה אושר בוועדת תמיכות, זה בא לאישור שלכם. ועדת תמיכות אישרה את זה.

מיכאל דהן: שרון, לעניין התמיכה רק בתלמידי אפרת, האם בית הספר, שיש בו הרבה תלמידים, לא נפגע כתוצאה מזה שתומכים רק בילדי אפרת וממילא התפקידים של אפרת מקבלים פחות?

עודד רביבי: אתה מחזיר אותנו לסוגיית אורות עציון וליחסי השכנות עם גוש עציון. טקס נטיעות, 8,000 עצים, מועצה מקומית אפרת השקיעה בעצים, מועצה אזורית גוש עציון אמרה 'אנחנו לא רואים בנטיעת עצים ערך'. לא היה תלמיד מגוש עציון שלא נתתי לו מתנה עץ. זו ראיית הדברים בצורה אחרת. העצים לא נקלטו? נקלטו.

מיכאל דהן: רק העצים של אפרת.

עודד רביבי: רק של תושבי אפרת - - -

נעמה טל: במוסדות העל יסודיים זה בעלויות - - -

דבורה מלכי: בשנה הבאה כבר יהיו גם א' וגם ב' באורות עציון, גם בנים וגם בנות?

- שרון הורוביץ:** רק תושבי אפרת. כבר השנה יש אי-ב', בשנה הבאה גם ג'.
- עודד רביבי:** אבל זה היה חלק מהסיפור עם גוש עציון.
- מיכאל דהן:** אבל אני שואל ברמת העיקרון עכשיו. כתוצאה מזה שאנחנו לא נותנים תמיכה לבית הספר - - -
- עודד רביבי:** במסגרת ההתחשבות עם גוש עציון מביאים להם את שורת התמיכות שלנו בבית הספר ואז הם צריכים לאשר כל סעיף, מה מקובל עליהם ומה לא מקובל עליהם. דוגמת העצים הייתה הבולטת, אמרנו להם, 'בואו, יש טקס נטיעות ט"ו בשבט, זו העלות', אמרו 'בזה אנחנו לא רוצים לתמוך'.
- תמיר פוגל:** הם לא מוכנים לתמוך כיי?
- עודד רביבי:** 'אנחנו לא רואים בזה חשיבות'.
- יהודה שויגר:** חידון תנ"ך, פסטיבל קולנוע. לא חסרים פרויקטים של החינוך שהם אומרים - - -
- שרון הורוביץ:** אני מתפרץ למה שעודד ויהודה אמרו קודם, יש לנו הסכם גוש עציון, יש הסכם - - - לפני עשרות שנים רבו המועצות פה, ממש הגיע לריב, עם מנכ"ל משרד החינוך דאז, בנצי דל. הוא הקים ועדה שתנסה למצוא רק את הפתרונות בין הרשויות לגבי אורות עציון והחליטו על נוסחה. הנוסחה הייתה נכונה דאז, קוראים לזה, לא זוכר, מה נעשה עכשיו, שבא ראש מועצה ועושה פה חידון תנ"ך ועושים פה נטיעות? אז נכון, זה לא היה כתוב, אבל הסקה הם נותנים לנו וביטוח הם נותנים לנו, כי זה היה פעם. באים הדברים האלה, גלגלו אותנו מהמדרגות. זה מה שהיה, יש חוזה, אבל תמיד אתה לא יכול לכסות כל דבר.
- נעמה טל:** מה שלא ברור לי פה, לגבי כל ההסכמים, דיברת על הסכמים אד הוק, אבל שאר ההסכמים, איך הם לא תחומים בזמן? היום כשאתה חותם הסכם, אם אתה חותם הסכם, אתה אומר ייבחן בעוד חמש שנים?
- עודד רביבי:** נכון, כי זה היום. גם הסכמים עם עמותות בתוך אפרת - - -
- דובי שפיר:** לגבי הביקור של אלי בן דהן, זה באותו יום שבו הודיעו לנו שיש סיום של חברי המועצה?
- יהודה שויגר:** לא, בן דהן בחודש הזה. ה-20 שאתה מדבר עליו זה במאי.
- דובי שפיר:** לא בן דהן, אורבך.
- יהודה שויגר:** לא, זה ה-21 וזה 22.

עודד רביבי: לחברי המועצה החדשים נהוג שבערב ראש השנה ובערב פסח אנחנו מעניקים לכם שי על כל המאמץ שלכם והשעות שאתם באים לדון בצרכי ציבור באמונה, שלא על מנת לקבל שכר. אנחנו רק מעודדים אותו. אז משהו קטן, מעוגן בכללי התקשי"ר, אין בזה עבירת שוחד ואין פה מתנה מוגזמת, שיהיה לכולם חג שמח. בנוכחות המבקר אני נותן את זה, שלא יהיה פה שום חשד של משהו לא תקין.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי